

Zoltán Hunnivari

FROM HARUN AL-RASHID UP TO THE TIMES OF SALADIN

Zoltán Hunnivari

FROM HARUN AL-RASHID UP TO THE TIMES OF SALADIN

Chronological corrections

Title of the original: *Hárum ar-Rasídtól Szaladinig*

Copyright © 2009 by J & V Transtrading Ltd.

Published by J & V Transtrading Ltd, Cyprus, Dhekelia Road, Larnaca,
P.O.Box 42770

All rights reserved.

Without limiting the rights under copyright reserved alone, no part of
this publication may be reproduced, stored in or introduced into
a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means
(electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise),
without the prior written permission of both the copyright owner and
publisher of this book.

ISBN 978-963-87864-5-6

Printed in Hungary

INTRODUCTION

After the publication of my **Hungarian Calendar** and my solution for the **Seleucid Code** I feel my obligation to answer the questions of the Arabic chronological order which is in frequent use as a proof against the statement of my Hungarian calendar.

The **Hungarian Calendar** is a particular kind of chronological system (which remains hypothetical while awaiting official recognition), which holds that Julius Caesar had introduced the Julian calendar in the year of CE 154 (a year calculated through a process of astronomical retro-counting from the present day), exactly 1855 years ago.

The officially accepted and universally propagated date for the introduction of the Julian calendar is the year of BC 45, which differs by 198 years from the proposed date (154 CE) of the Hungarian Calendar. Only one explanation is possible to explain this 198 year difference: we have a hidden surplus history of 198 years, or to put it more plainly, 198 years of our history has been invented. In simple language, this means that pupils of the educational system of today, our children, are forced to learn an invented history of almost 200 years in the context of the official curriculum.

The Hungarian Calendar has determined the date of CE 154 as the starting date of the Julian calendar, by simple astronomical calculations. These calculations essentially count back year by year from the current year's vernal equinox (the day in Spring with equal day and night) and the results of the "new chronology" are then validated by critical analysis of the historical solar eclipses.

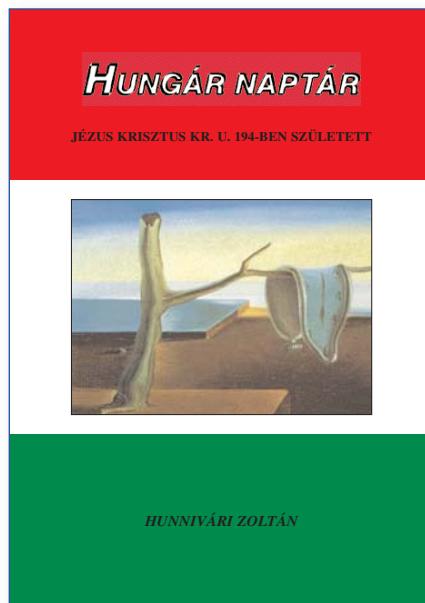

A signally important conclusion of the Hungarian Calendar is that the dates of the vernal equinox (spring point) in the starting year of the Julian calendar (154 CE) and at the time of the "Augustan correction" (208 CE) were both on March 21. This statement can be easily checked by astronomical retro-counting of time.

The Hungarian Calendar answers the main question: why was it that Pope Gregory, in 1582, amended the calendar (very correctly, by the way) only by 10 days?

The Hungarian Calendar also hypothesizes (on the basis of the same backward counting of the time) that Jesus Christ was born in CE 194 (supposing that Jesus died when He was 33 years old).

The Hungarian Calendar hypothesizes the phantom period of time (almost 200 years) to lie between the years of 960 and 1160 in the traditional chronological system. Consequently, the year of 960 AD and year of CE 1160, as currently labeled, are analogical. They are coincident in time and indicate the same astronomical year on the time axis.

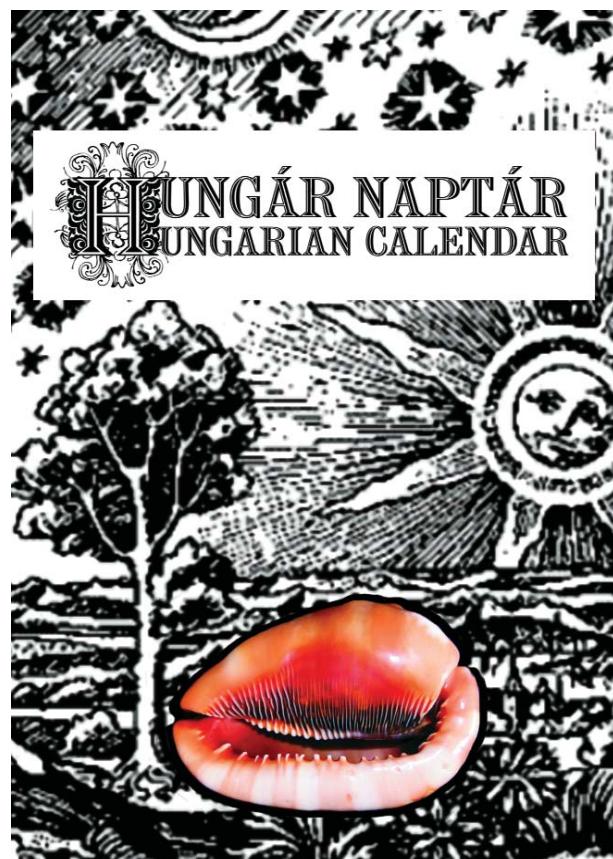

The Islamic (Hijri) calendar (with dates that fall within the Muslim Era) is usually abbreviated A.H. in Western languages from the Latinized Anno Hegirae, „in the year of the Hegira”. According to the academicals science MuHarram 1, 1 AH corresponds to July 16, 622 CE. (CE=Common Era)

In 2004 I published my firm statement in connection with the above important starting date, 1 AH: the year of AD 622 corresponds to the year of 816 CE (Common Era) which is identified astronomically.

Or to be more specific: the first day of the 1 AH year corresponds to July 30, 816 CE of the Julian calendar!

Chronology of Islamic History

816 CE (AD 622): The Holy Prophet and the Muslims migrate to Yathrib.

818 CE (AD 624): Battle of Badr.

819 CE (AD 625): Battle of Uhud.

821 CE (AD 627): Battle of the Trench

823 CE (AD 629): The Holy Prophet performs the pilgrimage at Makkah. Expedition to Muta.

824 CE (AD 630): Conquest of Makkah.

826 CE (AD 632): Death of the Holy Prophet. Election of Hadrat Abu Bakr as the Caliph.

828 CE (AD 634): Battle of Basra, Damascus and Ajnadin. Death of Hadrat Abu Bakr. Hadrat Umar Farooq becomes the Caliph. Battles of Namaraq and Saqatia.

829 CE (AD 635): Battle of Bridge. Battle of Buwaib. Conquest of Damascus. Battle of Fahl.

830 CE (AD 636): Battle of Yarmuk. Conquest of Madain.

831 CE (AD 637): Conquest of Syria.

833 CE (AD 639): Conquest of Khuizistan. Advance into Egypt.

836 CE (21 AH, AD 642): Battle of Rayy in Persia. Conquest of Egypt. Foundation of Fustat.

838 CE (23 AH, AD 644): Conquest of Fars, Kerman, Sistan, Mekran and Kharan. Martyrdom of Hadrat Umar. Hadrat Othman becomes the Caliph.

841 CE (26 AH, AD 647): Campaigns in North Africa. Conquest of the island of Cyprus.

842 CE (27 AH, AD 648): Campaigns against the Byzantines.

846 CE (AD 652): Martyrdom of Hadrat Othman. Hadrat Ali becomes the Caliph.

851 CE (AD 657): Hadrat Ali shifts the capital from Madina to Kufa. Battle of Siffin.

853 CE (38-39 AH, AD 659): Conquest of Egypt by Mu'awiyah.

855 CE (AD 661): Martyrdom of Hadrat Ali. Accession of Hadrat Hasan and his abdication. Mu'awiyah becomes the sole Caliph (41-60 AH).

Arab-Sassanian coin; 43 AH

Arab-Sassanian coin 47 AH

860 CE (AD 666): Raid of Sicily.

866 CE (AD 672): Capture of the island of Rhodes. Campaigns in Khurasan.

868 CE (AD 674): The Muslims cross the Oxus. Bukhara becomes a vassal state.

874 CE (60 AH, AD 680): Death of Mu'awiyah. Accession of Yazid (60-64 AH).

Arab-Sassanian coin issued by Yazid in 61 AH

877 CE (64 AH, AD 683): Death of Yazid. Accession of Mu'awiyah II.

878 CE (64 AH, AD 684): Marwan becomes the Caliph at Damascus. Battle of Marj Rahat.

880 CE (AD 686): Mukhtar declares himself as the Caliph at Kufa.

Arab-Sassanian coin of Mu'sab ibn al-Zubair in 69 AH

886 CE (72–73 AH, AD 692): The fall of Makkah. Death of Abdullah ibn Zubair. **Abdul Malik** becomes the sole Caliph (65/73-86 AH).

Arab-Sassanian coin issued during the reign of Abdul Malik, 73 AH

A mixed Arab-Sassanian and Arab-Byzantine coin minted in 75 AH

Gold dinar 78 AH (Abdul Malik, Damascus)

Gold dinar 79 AH Abdul Malik

894 CE (81 AH, AD 700): Campaigns against the Berbers in North Africa.

896 CE (83 AH, AD 702): Ashath's rebellion in Iraq, battle of Deir ul Jamira.

899 CE (86 AH, AD 705): Death of Abdul Malik. Accession of **Walid** as Caliph (86–96 AH).

Gold dinar 86 AH Abdul Malik/al-Walid

Gold dinar 87 AH al-Walid

Gold dinar 88 AH al-Walid

Gold dinar 89 AH al-Walid

Gold dinar 91 AH al-Walid

Gold dinar 96 AH al-Walid

905 CE (92 AH, AD 711): Conquest of Spain, Sind and Transoxania.

909 CE (96 AH, AD 715): Death of Walid. Accession of **Sulaiman** (96–99 AH).

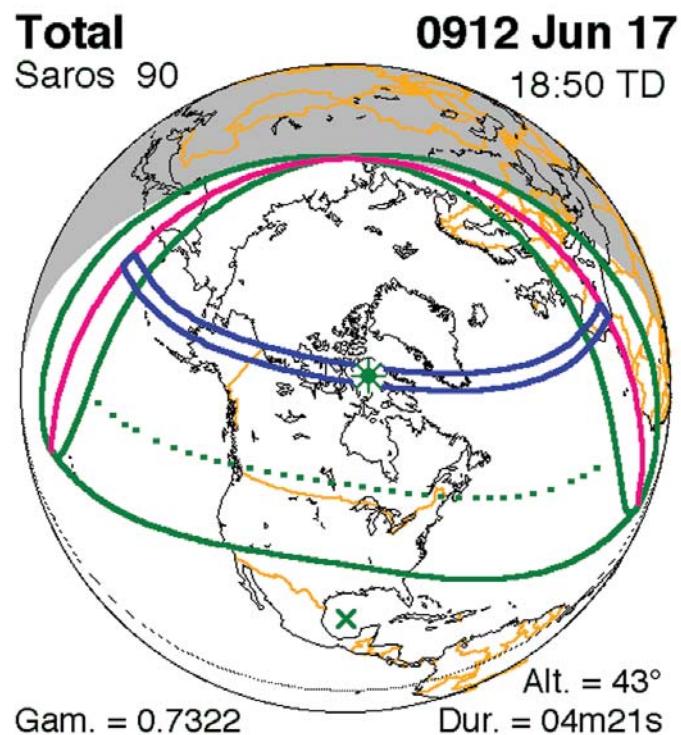

910 CE (98 AH, AD 716): Invasion of Constantinople.

911 CE (99 AH, AD 717): Death of Sulaiman. Accession of **Umar ibn Abdul Aziz** (99–101 AH).

912 CE (100 AH, AD 718)

The “continuer” of the earlier quoted historiographer, Saint Isidore of Seville, mentions this year as the 100th year of the Arabs, when he records the occurrence of a solar eclipse. For us this is important, since the chronicler presented this year also in the time counting of the Spanish Era, giving this year as the Era 758!

Gold dinar 100 AH Umar

914 CE (101 AH, AD 720)

Death of Umar b Abdul Aziz. Accession of **Yazid II** (101–105 AH).

918 CE (105 AH, AD 724)

Death of Yazid II. Accession of **Hisham** (105–125 AH).

Gold dinar 110 AH Hisham

Gold dinar 118 AH Hisham

Gold dinar 119 AH Hisham

Gold dinar 120 AH Hisham

Gold dinar 124 AH Hisham

919 CE (AD 725): The Muslims occupy Nîmes in France.

926 CE (114 AH, AD 732): The battle of Tours in France.

931 CE (AD 737): The Muslims meet reverse at Avignon in France.

937 CE (125 AH, AD 743)

Death of Hisham. Accession of **Walid II** (125–126 AH).

938 CE (127 AH, AD 744)

Deposition of Walid II. Accession of **Yazid III**, and his death.

The new Caliph **Marwan II**. (127–132 AH).

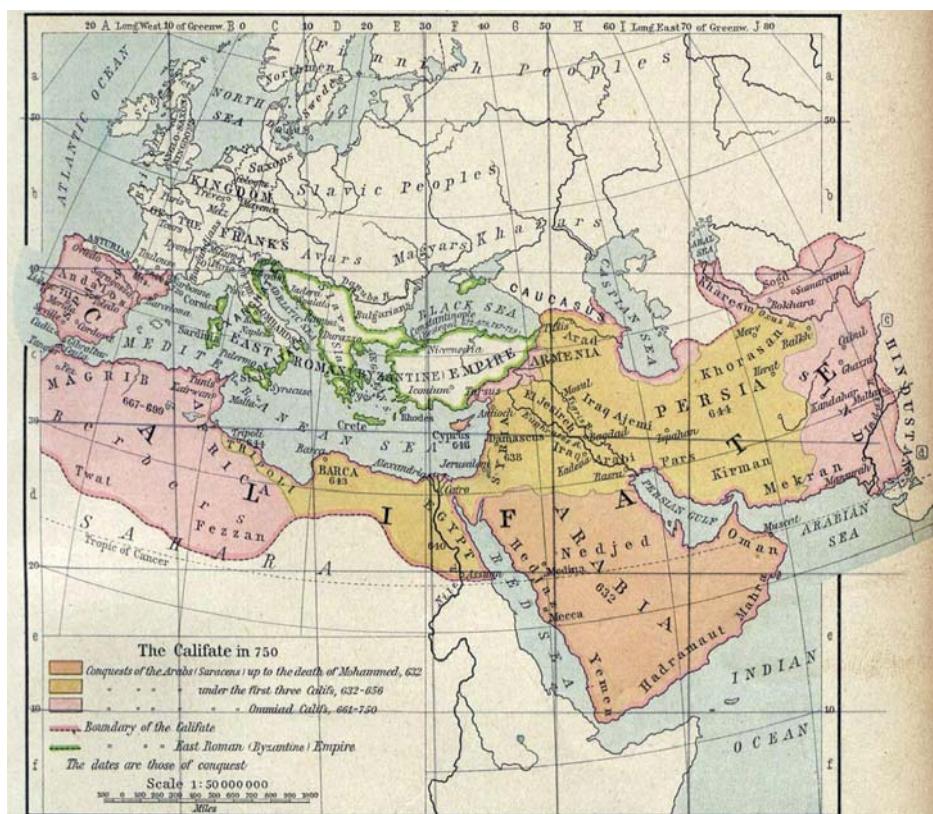
Gold dinar 131 AH Marwan II

944 CE (132 AH, AD 750)

Battle of Zab.

Fall of Damascus.

End of the Umayyads.

The Caliphate in 750

The history of the Abbasid Caliphate

The history of the Abbasid Caliphate starts from the reign of Caliph **Abu al-'Abbas as-Saffah** (132–136 AH).

According to the traditional chronology he ruled between the years of AD 750 and AD 754, which period of time corresponds to the 944–948 CE years according to my Hungarian Calendar.

Gold dinar 133 AH al-Saffah

Gold dinar 134 AH al-Saffah

Gold dinar 136 AH al-Saffah

948 CE (136 AH, AD 754)

Death of As Saffah.

After his death his successor was his brother **Abu Ja'far**.

He was a son of a Berber woman, and he gain the title of **al-Mansur** (the victorious or the divinely aided) for his deeds. In fact he was the founder of the Abbasid dynasty, all the following caliphs were from his direct lineage. He reigned from 136 AH until 158 AH.

In 144 AH he moved his capital from Damascus to the new city of Baghdad which was built on the site of the old Baghdad village nearby to Ctesiphon, the old capital of the Sassanids.

Gold dinar 140 AH al-Mansur

Gold dinar 143 AH al-Mansur

Gold dinar 146 AH al-Mansur

Gold dinar 157 AH al-Mansur

969 CE (158 AH, AD 775)

Death of al-Mansur.

In AD 775 al-Mansur was followed by his son **al-Mahdi** (the Redeemer 158–169 AH).

Gold dinar 161 AH al-Mahdi

Gold dinar 165 AH al-Mahdi

979 CE (169 AH, AD 785)

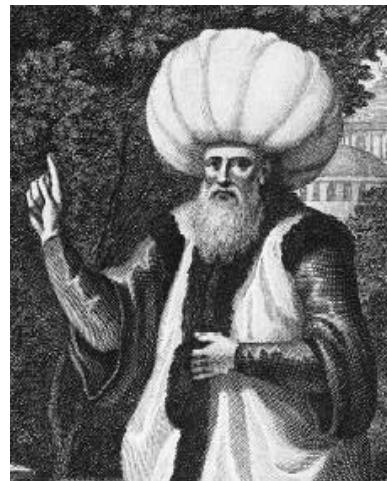
Death of the Caliph al-Mahdi. Accession of **Hadi** (169–170 AH)

980 CE (170 AH, AD 786)

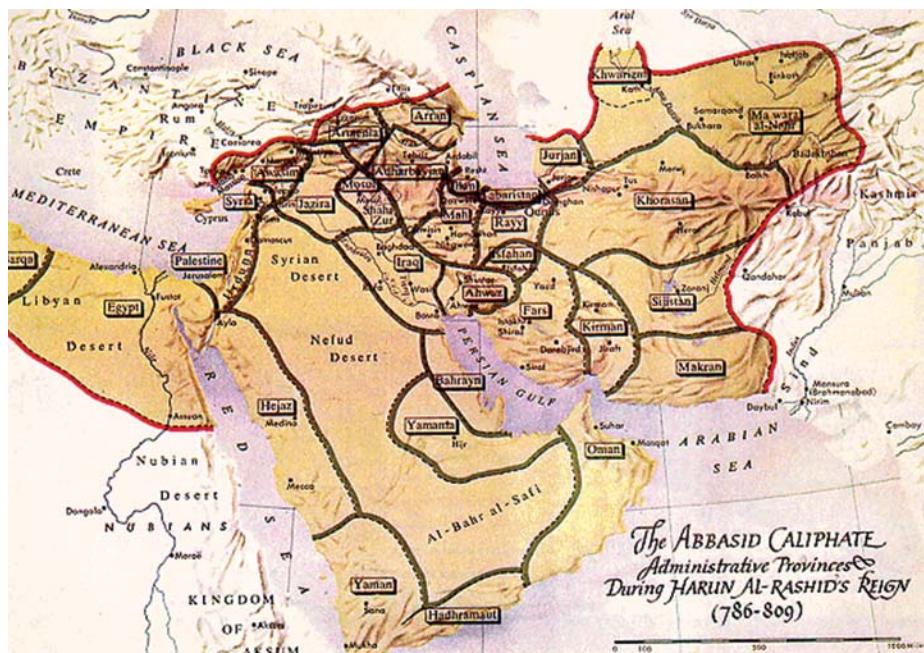
In 170 AH, in the traditional year of AD 786, that is in 980 CE al-Mahdi's second son, **Harun al-Rashid** became the new Caliph

(170–193 AH). The period of his reign was the golden age of the Caliphate.

Harun al-Rashid

The Abbasid Caliphate 786–809

Gold dinar 173 AH al-Rashid

Gold dinar 176 AH al-Rashid

Gold dinar 186 AH al-Rashid

Gold dinar 187 AH al-Rashid

Gold dinar 188 AH al-Rashid

Gold dinar 191 AH al-Rashid

Gold dinar 192 AH al-Rashid

1003 CE (193 AH, AD 809)

After the death of Harun al-Rashid (193 AH = AD 809 = 1003 CE) erupted a long-lasting civil war between his two sons.

Al-Amin the new Caliph (193–198 AH)

Gold dinar 196 AH al-Amin

Gold dinar 198 AH al-Amin

The war finally ended with the victory of **al-Ma'mun**. The reign of al-Ma'mun (194–218 AH) once again brought back the greatness of the Caliphate in sciences and arts.

Gold dinar of al-Ma'mun 197 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 199 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 200 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 201 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 202 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 203 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 205 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 212 AH

Gold dinar of al-Ma'mun 218 AH

1015 CE (205 AH, AD 821)

Tahir establishes the rule of the Tahirids in Khorasan.

The Tahirid dynasty is considered to be the first independent dynasty from the Abbasid caliphate established in Khorasan.

Khorasan location

1016 CE (207 AH, AD 822)

Death of Tahir in Khorasan. Accession of Talha (207–213 AH).

1022 CE (213 AH, AD 828)

Death of Talha. Accession of Abdullah bin Tahir (213–230).

1027 CE (218 AH, AD 833)

Death of Ma'mun.

The eighth Caliph of the Abbasid dynasty **al-Mu'tasim** was a son of Harun al-Rashid and a Turkic woman. He reigned between 218–227 AH which period corresponds to the astronomical time period between 1027–1036 CE. In his army which was inherited by him from his brother the Khurasanians were already very influentials and based on them the Tahirids became dangerously strong not only in the Iranian territories but in Baghdad too.

Al-Mu'tasim organized an army of slave-soldiers (ghilas) who were supposed to be unconditionally faithful to the Caliph. These new soldiers mainly were Turkish and originated from Central-Asia. Al-Mu'tasim had also founded Samarra as his new capital, and he was the one who went on the very last campaign against Byzantium.

Gold dinar 220 AH al-Mu'tasim

Gold dinar 225 AH al-Mu'tasim

1035 CE (227 AH, AD 841)

In the autumn of 1035 CE (227 AH) al-Mu'tasim fell ill, his new physician could not treat him and he passed away in January of 1036 CE (227 AH). He was succeeded by his son **al-Vathiq** (227–232).

Gold dinar 228 AH al-Vathiq

1038 CE or 229/429 AH (AD 844)

Tughril Beg "The Great Seljuk Sultan" (429–455 AH)

Tughril Tower, a 12th century monument south of Tehran commemorating Tughril of the Seljuk Dynasty.

Gold dinar 433 AH (1041/1042 CE) Tughril beg. Nishapur mint.

1039 CE (230/430 AH, AD 845)

Death of the Tahirid ruler Abdullah bin Tahir; accession of Tahir II (230–248 AH). End of “Tahirid dynasty” in Nishapur.
Nishapur under “Tughril beg”.

1041 CE (232 AH, AD 847)

Al-Vathiq showed an interest in learning similar to that of his father. He was a great patron of scholars, as well as artists. He fell ill

in 1041 CE (232 AH) and died of high fever. He was succeeded by his brother, **al-Mutawakkil** (232–247 AH).

Al-Mutawakkil was the tenth caliph of the Abbasid dynasty, and he was the third caliph who ruled from Samarra. He had a hunger to build. The Great Mosque of Samarra is one of his many building schemes, its minaret is a vast spiraling cone 55 m high with a spiral ramp.

The Great Mosque of Samarra

He had extreme attitudes towards the Shia, and he was devoted to Sunni Islam.

During his reign he could experience all the disadvantages of the army of slave-soldiers (organized earlier by his father mainly from Turkish mounted warriors of archers). The Caliphate's rule was limited just to Samarra itself.

Gold dinar, Misr 233 AH al-Mutawakkil

Gold dinar, Madinat al-Salam 239 AH al-Mutawakkil

Gold dinar, Misr 240 AH al-Mutawakkil

Gold dinar, Misr 241 AH al-Mutawakkil

Gold dinar, Misr 242 AH al-Mutawakkil

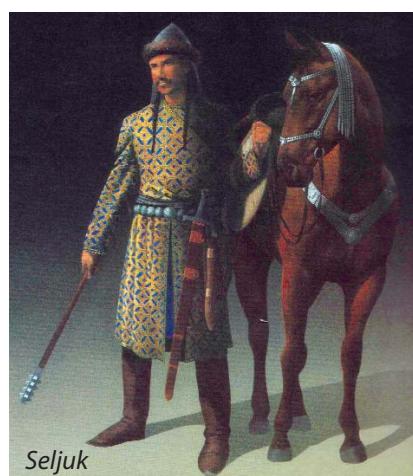

Gold dinar, Misr 243 AH al-Mutawakkil

The historians explain that the strange situation was the result of conflicts within the army.

Our historians could not find another explanation because of the general misunderstanding of the chronological order.

In fact the cause of the Caliphate's limited rule mainly was an outside event, that is the appearance of the Seljuk's.

Seljuk

Seljuk (Seljuq) is a ruling family of Oguz Turkmen tribes. One group of nomadic tribes led by a chief named Seljuq moved from the steppes of Turkestan, settled nearby Bukhara and later converted to Sunnite form of Islam. Seljuq played a part in the frontier defense forces of the Samanids. In 1037 his sons were already in Khorasan. They had controlled Merv, Nishapur.

Seljuk's grandson, Tughril (Toghril) Beg leading his Turkmen troops had entered the once very powerful capital of the Abbasids (1055 CE).

Dinar Isfahan AH 435, citing Tughril Beg

Dinar Isfahan AH 451 Tughril Beg

Dinar Nishapur, AH 448 Tughril Beg

Dinar al-Basra, AH 453 Tughril Beg

Location of mint

1048 CE (239 AH, AD 854)

"There was an eclipse of the Moon in the month of Ramadan in the year 239 of al-Hijrah on the night of Saturday, the middle of the month." This lunar eclipse was mentioned by al-Mahani.

The date; 1048 CE March 3.

1055 CE (446–447 AH, AD 861)

In those day (December, in 1055), when Tugril beg reached Bagh-

dad, al-Mutawakkil was murdered by a Turkish soldier. Some have speculated that his murder was part of a plot hatched by his son al-Muntasir and certain Turkish officers.

1056 CE (248 AH, AD 862)

We do not know much about **al-Muntasir** (247–248). His mother was a Greek slave-girl. His reign lasted less than half a year, but he could remove his brothers from succession and could remove the ban on pilgrimage to the tombs of Hassan and Hussayn at Kerbala.

Mausoleum of 3rd Imam al-Hussayn

He died on 7/8 June, 1056 CE.

Al-Musta'in, another grandson of al-Mu'tasim (the son of Muhammad) was selected by the Turkish chiefs of the slave-soldiers army as the new Caliph, the twelfth in the line of the Abbasid Caliphs (AH 248–252).

Gold Dinar AH 248 Misr, al-Musta'in

Gold Dinar AH 249, Misr, al-Musta'in

As we are aware that this time Tughril Beg was in Baghdad we can understand why was it that al-Musta'in, the „puppet” of the Turks from Samarra left his capital in a haste.

In 1057/58 CE al-Musta'in acknowledged Tughril Beg as his Sultan. He was very generous with title-giving, Tughril got the title of the „Regent of the Empire” and the „King of East and West”.

(In contrary of my above interpretation the mainstream science insists today that all these titles were given to Tughril Beg by the Caliph al-Qa'im who allegedly followed our al-Musta'in 200 years later as a Caliph.)

Al-Musta'in could rightly believe that his powerful Sultan can protect him against his hostile own army from Samarra. Our historians could not find any reasonable explanation about his stay in Baghdad, that is why they started to tell stories about an escape and hiding.

Based on my new chronological order we can see in completely different way the role of the Islamic military leader, al-Basasiri (Arslan al-Muzzafar) in the development of the events.

1060 CE (251/252 AH, AD 866)

Al-Basasiri's death on January 15, 1060 CE makes it certain that he was fighting on the side of al-Musta'in against the „new” usurper Caliph, **al-Mutazz** (AH 251–255), since we know that al-Musta'in was capitulated on January 11.

Gold dinar 251 AH al-Mutazz

Gold dinar 252 AH al-Mutazz

Gold dinar 253 AH al-Mutazz

Two years earlier, in 1058 CE Tughril Beg went on to fight against his brother Ibrahim, so he left Baghdad. Of course al-Musta'in did not go back home to Samarra, thus his former „electors” were not pleased by him.

The above new interpretation of the historical events makes void this earlier general opinion that „al-Basasiri forced al-Qa'im, the Abbasid caliph to hand over to his Fatimid counterpart, al-Mustansir all the signs of the Caliphate”.

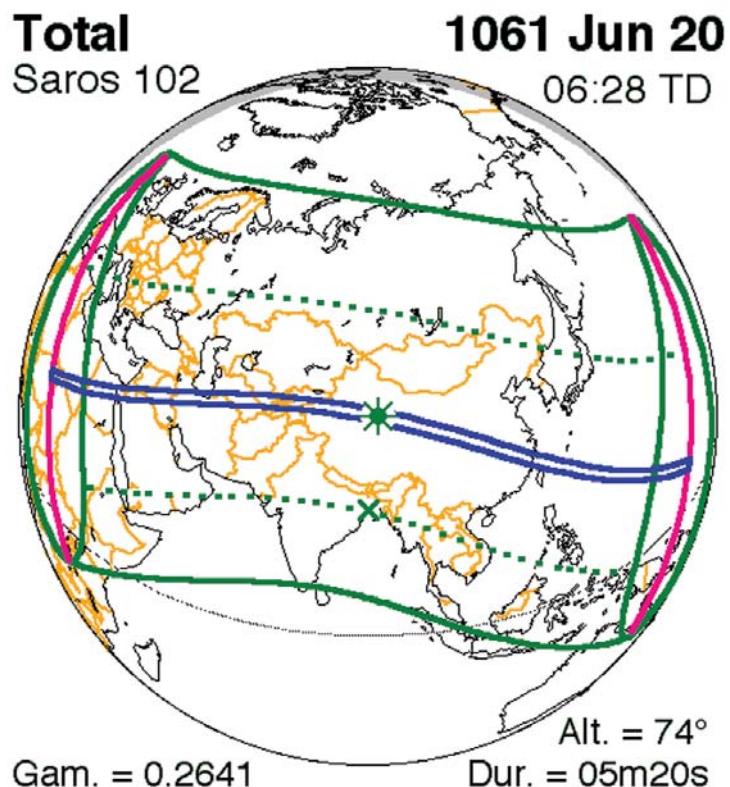
(In my opinion al-Qa'im {422–467 AH} is simply an invented caliph, while al-Mustansir reigns in Egypt in the 13th century.)

In 1059 CE the Turkish military leaders in Samarra in respond to the latest events selected al-Mutazz as Caliph, who was al-Muntasir's brother and lived in house-arrest before the election. At the absence of Tugril Beg the fight between the two caliphs from Baghdad and Samarra had ended with the victory of al-Mutazz. Al-Musta'in still had a hope that his powerful Sultan's support is enough to spare his life despite of the victory of his cousin. He hoped in vain, he was killed in exile in Vasit on October 17, 1060 CE.

1061 CE 253/453 AH, (AD 867)

“On Wednesday, when two nights remained to the completion of Jumada al-Ula, two hours after daybreak, the Sun was eclipsed totally. There was darkness and the birds fell whilst flying. The astrologers claimed that one-sixth of the Sun should have remained but nothing of it did so. The Sun reappeared after four hour and a fraction. The eclipse was not in the whole of the Sun in places other than Baghdad and the provinces.”

[Ibn al-Jawzi: al-Muntazam fi Tarikh al-Muluk wa'l-Umam]

Five Millennium Canon of Solar Eclipses (Espenak & Meeus)

From the flow of the events it is clear that in 1061 CE the returning Tughril Beg was not forced to kill al-Basasiri since he was already dead. Next year he demanded strongly the daughter of the new Caliph as one of his wives. After a hesitation his demand was accepted.

He had his wedding with the daughter of the caliph, but could not enjoy much his married life.

Sultan Tughril, the „King of East and West” died at Ray on September 4, 1063 CE (Ramadan) at his age of more than seventy years.

1063 CE, 255/455 AH (AD 869)

The next sultan of the Seljuk dynasty was Alp- Arslan, the „victor of Manzikert” during the period of 1063–1072 CE.

Gold Dinar 458 AH, Alp Arslan

Gold Dinar, Arrajan 464 AH, Alp Arslan

Gold Dinar al-Ahwaz 465 AH, Alp Arslan

Turning back to the caliphs, al-Mutazz did not finish on a better way than his predecessors.

In 1063 CE his rioting Turkish soldiers killed him. After his death the Turks chose his cousin **al-Muktadi** (255–256), son of al-Vathiq. His reign, however, lasted less than a year, he was killed also by the Turks.

Al-Mu'tamid (256–279), was the third son of al-Mutawakkil who got the throne and became the fifteenth Caliph.

Gold Dinar, Mandinat al-Salam 258 AH, al-Mu'tamid

Gold Dinar Misr 259 AH, al-Mu'tamid

Gold Dinar, Misr 260 AH, al-Mu'tamid

Gold Dinar San'a 273 AH, al-Mu'tamid

Gold Dinar San'a 274 AH, al-Mu'tamid

Gold Dinar San'a 275 AH, al-Mutamid

Now we cannot speak about any empire, Egypt is already ruled by the Emir, Ahmad ibn Tulun (254–270 AH), there is a bursting Zanj rebellion in the south of the country, and in general, on the East, Alp-Arslan is the powerful Sultan who can control the events. Anyhow the 22 year long reign of al-Mu'tamid during those turbulent times asks for some respect.

Al-Mu'tamid made peace with his brother al-Muwaffaq who wanted the throne, and who ruled the Caliphate in fact from 1069 CE. He curbed the power of the Turkish soldiers and tried to bring back Ahmad ibn Tulun to his Caliphate, but his attempt was not

successful. The Tulunids took under their influence a part of Syria too.

Gold Dinar Misr 266 AH (1074 CE), Ahmad b. Tulun

1071 CE

Battle of Manzikert, the Byzantine emperor taken captive by the Seljuks.

Battle of Manzikert

1072 CE

Sultan-Alp Arslan died in 1072 CE and he was followed by his son Malik-Shah. Contrary of the general believe Alp-Arslan and Malik-Shah never stayed for long in Baghdad, they always changed the

location of their governing place according to their movements, depending on their activities when they tried with their troops to increase the „empire of the Caliph”.

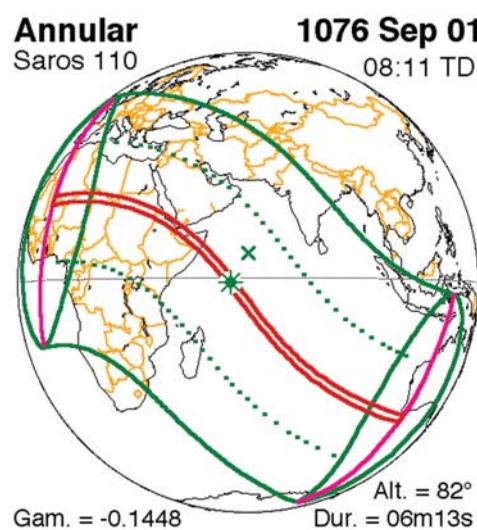

Gold Dinar Hamadan 475 AH, Malik Shah

1076 CE (268/269 AH, AD 882)

“In Muharram in this year (269 AH), the Moon was eclipsed on the night of the 14th and set eclipsed. The Sun was eclipsed at the time of sunset on Friday, when two nights remained to the completion of Muhamarram, and set eclipsed. So in this month there were both lunar and solar eclipses.

[al-Tabari, Tarikh al-Tabari: Tarikh al-Rusul wa'l Muluk]

Five Millennium Canon of Solar Eclipses (Espenak & Meeus)

1078 CE (270 AH, AD 884)

Death of Ahmad ibn Tulun in Egypt.

1079 CE, 271/471 AH, (AD 885)

Calendar reform. Malik-Shah commissioned a group of eight mathematicians and astronomers, to reform the calendar, and they worked out the Jalali Calendar connected forever with the tropical year.

The Jalali Calendar began on Friday 1 Far 458 I/9 Ram 471 AH/ 15 March 1079 CE.

1086 CE (279 AH, AD 892)

Al-Mutamid died in 1086 CE (279 AH) and was followed by **al-Mutadid** (279–289 AH) who was the son of his brother, al-Muwaffaq actually governing the Caliphate during al-Mutamid's reign.

Gold Dinar San'a 280 AH, al-Mutadid

Gold Dinar San'a 283 AH, al-Mutadid

Gold Dinar San'a 285 AH, al-Mutadid

According to the mainstream science, even before he was appointed Caliph, he was already in possession of supreme power in Baghdad, and continued as Caliph to ably administer the Government.

1091 CE

Consequently, in 1091 CE Malik-Shah could not have Baghdad as his governing capital since the political situation had changed. He could visit Baghdad of course, there are sources relating to his visit and about the event that in 1086 CE the Caliph received him.

After the death of Malik-Shah in 1092 CE a civil war began between his sons. It makes understandable the fact that in the following year the Caliph tried to influence the happenings in Khorasan and Transoxania.

1096 CE (AD 902)

Al-Mutadid died on April 5, 1096 CE, supposedly he was poisoned. He was followed on the throne by his son, **al-Muktafi** (289–295).

Gold Dinar, San'a 291 AH al-Muktafi

Gold Dinar, Misr 293 AH al-Muktafi

Gold Dinar, San'a 294 AH al-Muktafi

Gold Dinar, Misr 295 AH al-Muktafi

1099 CE AD 905

During al-Muktafi's reign, in 1099 CE the Tulunids lost their control of Egypt. If the Crusaders really sent envoys to Baghdad, they could only meet al-Muktafi there.

Gold Dinar, Misr 284 AH Harun ibn Khumarawayh

Gold Dinar Dimashq 287 AH Harun ibn Khumarawayh

*Gold Dinar, Misr 289 AH Harun ibn Khumarawayh,
with the name of the caliph al-Muktafi*

Battle for Antiochia

1102 CE (295 AH, AD 908)

In 1102 CE he was followed on the throne by his older brother **al-Muqtadir** (295–320).

Gold Dinar, Misr 296 AH, al-Muqtadir

Gold Dinar, Misr 301 AH, al-Muqtadir

Gold Dinar, Misr 302 AH, al-Muqtadir

Gold Dinar, Misr 309 AH, al-Muqtadir

Gold Dinar, Madinat al-Salam 318 AH, al-Muqtadir

His reign usually connected with the quick internal decay of Caliphate. The real power was in the hands of an eunuch, named al-Munis, who controlled the army and led the Government as well.

1103 CE (296/297 AH, AD 909)

The year of 1103 CE (297 AH) witnessed the rise to power of the Shiite Fatimid's in North-Africa. The founder of the dynasty was Said ibn Husayn who claimed that he is a descendant of Ismail. Said was proclaimed as ruler in Tunis under the name of Imam Obaidallah al-Mahdi (297–322 AH). He established his capital in the Rakkadah suburb of al-Qahira (Cairo).

He made considerable conquests of African territories from Morocco to the borders of Egypt.

His successors continued his aggressive and expansionist politics.

1105 CE

Death of the Seljuk Sultan Barkiyaruk, accession of Muhammad.

1106 CE (299/300 AH AD 912)

Death of the Umayyad Amir Abdullah in Spain, accession of Abd al-Rahman III (300–350 AH)

Gold Dinar, al-Andalus 331 AH Abd al-Rahman III

1107 CE (500/501 AH, AD 913)

Death of the Rum Seljuk Sultan Kilij Arslan, succession of Malik Shah.

1116 CE (509/511 AH, AD 922)

Death of the Rum Seljuk Sultan Malik Shah, accession of Rukn ad Din Masud.

1118 CE (511/512 AH, AD 924)

Death of the Seljuk Sultan Muhammad, accession of Ahmed Sanjar. (Nishapur)

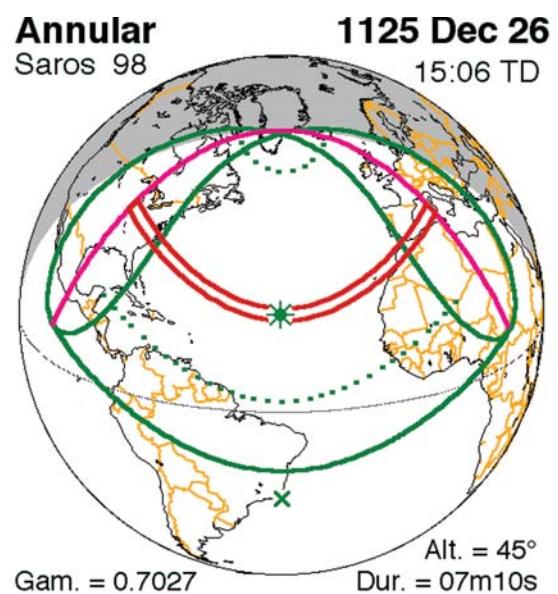
1125 CE (319 AH AD 931)

Solar eclipse Cordoba

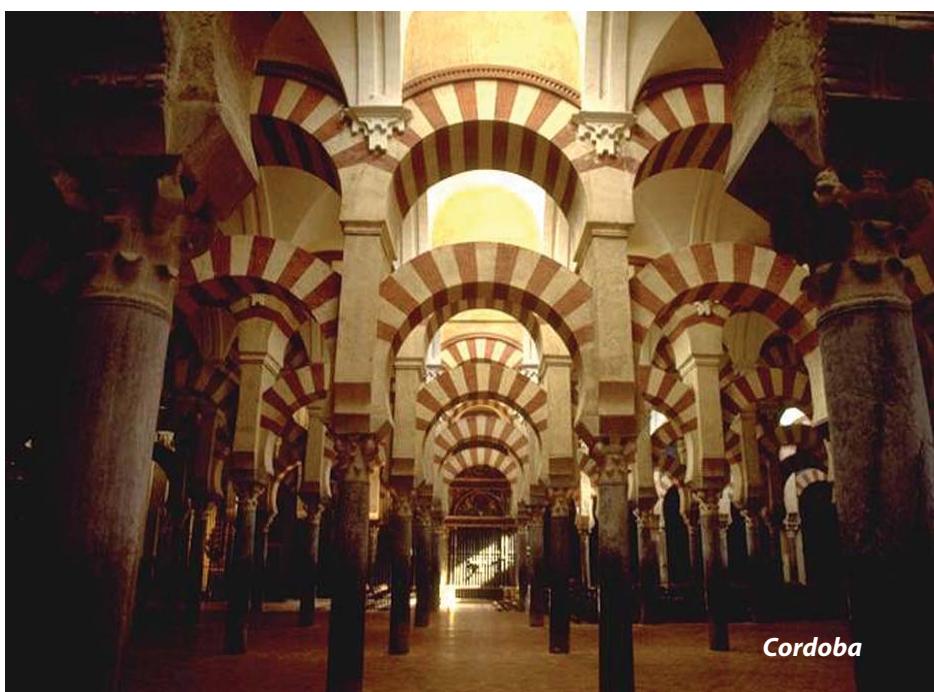
"In this year, the Sun was eclipsed and all of it disappeared on Wednesday when one night remained to the completion of Shawwal. The stars appeared and darkness covered the horizon. Thinking it was sunset, most of the people prayed the Maghrib Prayer. Afterwards, the darkness cleared and the Sun reappeared for half an hour and then set."

Ibn Hayyan: *al-Muqtabis fi Tarikh al-Andalus*

Five Millennium Canon of Solar Eclipses (Espenak & Meeus)

1126 CE (320 AH, AD 932)

In 1126 CE (320 AH) al-Muqtadir was eventually slain by his soldiers near Mosul. His older brother, **al-Qahir** became the new Caliph for only two years (320–322 AH). When he refused to abdicate, his eyes were blinded, and he was cast into prison by his follower ar-Radi who was the son of al-Muqtadir.

Gold Dinar, Suq al-Ahwaz 321 AH, al-Qahir

Gold Dinar, Hamadan 321 AH, al-Qahir

Gold Dinar, Al-Karaj 322 AH, al-Qahir

1128 CE (322 AH, AD 934)

Al-Radi is commonly spoken as the last of the real Caliphs, during his reign (322–329 AH) he had a slight influence on the government.

Gold Dinar al-Ahwaz 322 AH, al-Radi

Gold Dinar Misr 323 AH, al-Radi

Gold Dinar Hamadhan 324 AH, al-Radi

Gold Dinar Misr 326 AH, al-Radi

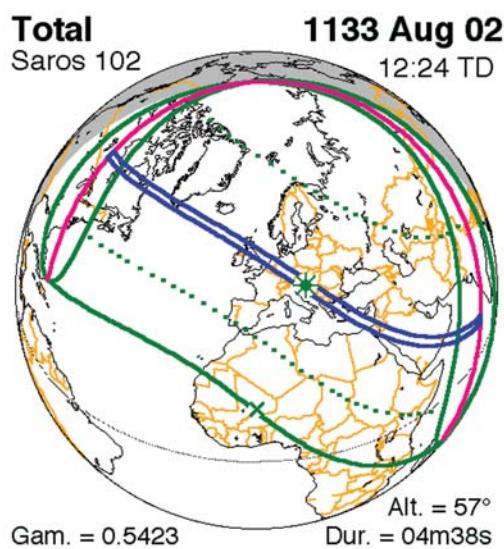

Gold Dinar Qumm 327 AH, al-Radi

1133 CE (327 AH, AD 939)

"(327 AH) The Caliph al-Nasir li Din Allah advanced heading for his holy battle until he reached Toledo on Thursday, when seven nights remained to the completion of Ramadan. He stayed there for six days and left on Thursday when two nights remained to the completion of Ramadan, for Welmish fortress and on Friday to Khalifah Castle. During the forenoon of that day the Sun was eclipsed totally and its disk became dark except for a slight portion as seen by eye."

Ibn Hayyan, *al-Muqtabis fi Tarikh al-Andalus*

Five Millennium Canon of Solar Eclipses (Espenak & Meeus)

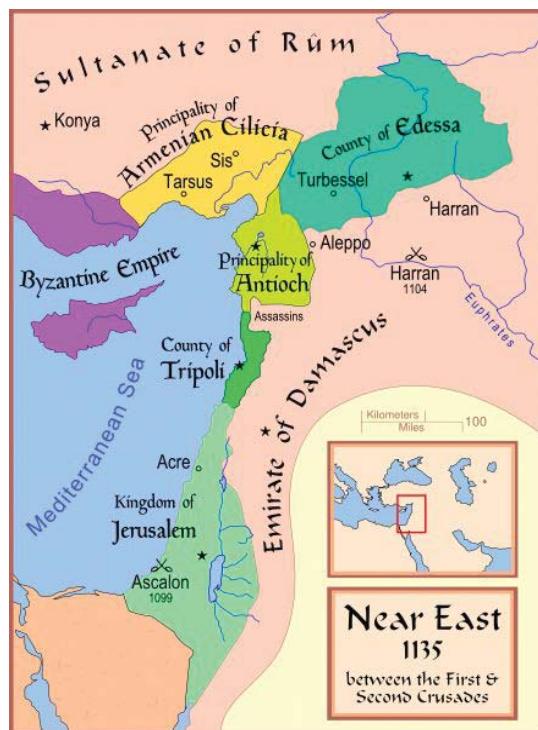

1134 CE (329 AH, AD 940)

He was followed on the throne by his brother, **al-Muttaqi** (329–333 AH) who did not possess any real power. Those days the Zangids had already ruled in Northern-Mesopotamia, and al-Muttaqi was forced to escape to Mosul to find some help from them.

Dinar al-Muttaqi (329-333 AH)

Near East 1135

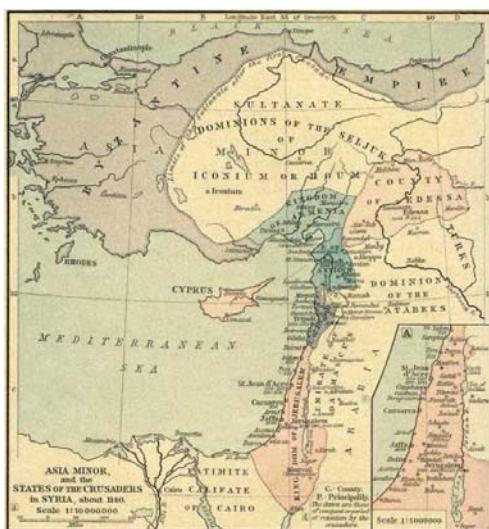

1138 CE (333 AH, AD 944)

Returning with his troops al-Muttaqi occupied Baghdad, but the local Turkish and Iranian military leaders did not accept their rule. Finally, on October 12, 1138 CE al-Muttaqi had his sight destroyed in Baghdad and was deposed from the Caliphate.

In my opinion it is completely impossible that 50 years later his son, al-Kadir would follow him on the throne of the Caliph and would reign 40 long years (AD 991–1031, or AH 381–422). Their must be another historical explanation.

Anyhow, al-Muttaqi's immediate follower was **al-Mustakfi**. He had given the title of "amir al-umara" (the emir of the emirs) to Ahmad ibn Buwayhid who was the victorious leader of the shi'ite Buwayhids. From the Caliph Ahmad got also the name of Muizz al-Daula or Muiz ud Daula (the strength of the empire). He introduced the shi'ite rule in Baghdad which was too much not only for the "Orthodox Caliph" but for the entire Sunite world. Al-Mustakfi was blinded on January 29, 1140 CE.

Asia Minor 1140

1140 CE (334 AH, AD 946)

The new Caliph, **al-Muti** (334–363 AH) was his brother.

Dinar Halab 336 AH, Sayf al-dawla, citing the caliph al-Muti

Our scholars can properly understand that instead of Baghdad the city of Shiraz becomes the place where the great events are controlled, and Baghdad pays a role as a small residency.

Consequently we can now ignore such opinions that in the following one hundred years the Buwayhids ruled from Baghdad together with Caliphs who usually lived a long life.

Now it is also uncertain that al-Muti, the 23rd Caliph died in Baghdad, since we know that in Baghdad in 1168 CE the son of al-Muktafi, al-Mustanjid (1160–1170) is already the Caliph, and he is quite an independent ruler.

1140 CE (334 AH, AD 946)

Death of the Fatimid Caliph Al Qaim, accession of Mansur.

Dinar Bukhara 354 AH al-Sadiq Mansur with al-Muti

Death of the Ikhshid rule Muhammad ibn Tugj, accession of Ungur.

1145 CE Augustus 10 (AD 955)

Battle of Lechfeld/Augsburg. The Great Otto defeats the Magyars.

1150 CE (344/345 AH, AD 956)

It is my firm opinion that around 1150 the Buwayhids were forced to run away from Baghdad back to Shiraz and they took with them the caliph too, who favoured the shi'ite religion.

It is not at all important that al-Muti's son, al-Ta'i was or was not a Caliph in Shiraz, because of the fact that the Seljuks had already proclaimed a new Sunnite Caliph, al-Muqtafi in Baghdad, since the Seljuks were in full control in Baghdad.

Sorry to mention it, but the TIME is number one chief in history, thus I can declare that **the caliphs of Baghdad** numbered between 24-30 were not real persons, they are only the inventions of later historians.

For easy reference let us have here the list of these **imaginary caliphs**:

24. al-Ta'l ibn al-Muti (363–381 AH, AD 994–991, 17 years)

No coins!

25. al-Qadir (381-422 AH, AD 991–1031, 40 years!)

No coins!

26. al-Qa'im (422–467 AH, AD 1031–1075, 44 years!)

No coins!

27. al-Muqtadi (467–487 AH, AD 1075–1094, 19 years!)

No coins!

28. al-Mustazhir (487–512 AH, AD 1094–1118, 24 years!)

No coins!

29. al-Mustarshid (512–529 AH, AD 1118–1135, 17 years!)

No coins!

30. ar-Rashid (529–530 AH, AD 1135–1136)

No coins!

Based on my statement the 24th Caliph of Baghdad was in fact al-Muqtafi who was listed in the official list under number 31. Al-Muqtafi and his successors in reality had controlled the territory of today's Iraq.

Let us see the power balance around 1150:

The Ikhshid ruler Ungur controls Egypt under the growing pressure from the Western Fatimid al-Muizz.

Gold dinar, Misr 344 AH, Ungur

Gold Dinar Misr 345 AH, Ungur

Gold dinar al-Mansuriya 344 AH, Fatimid al-Mu'izz

In this period (from 1146) we can witness the rise of Nur ad-Din, the Turkish Atabeg of Aleppo who became the hated enemy of the Palestinian Christians. Another important leader was in this period the Seljuk Mas'ud Sultan.

1151 CE (AH 346/546)

The Countship of Edessa was ended in 1151 and the Arab attacks on the Christian fortresses became permanent.

1153 CE (AH 347/547)

In Egypt the Ikhshid rule was weakening. Using the opportunity

the Kingdom of Jerusalem in January 1153 attacked the fortress of Ascalon and in August took it. Mujir who controlled Damascus did not wish to be involved. The victory caused him to reaffirm his friendship to the victorious Baldwin and he also agreed to pay the yearly tax.

But Nur ad-Din had another opinion, he thought that the expansion of the Christians is dangerous. In the following year he annexed Damascus, then he returned to Aleppo leaving the city and its vicinity to be controlled by his military commander, a certain Ajubb of Kurdish origin.

1154 CE (349/549 AH, AD 960)

Death of the Ikhshid ruler Ungur accession of Abul Hasan Ali.

1156 CE (351/551 AH)

In 1156 Sultan Rukn ad-Din Mas'ud of Rum died and his sons Kilij Arslan II. and Shahinshah were in dispute about his patrimony.

1160 CE (AH 355/555)

In 1160 Caliph al-Muqtafi died in Baghdad and was followed on the throne by his son, **al-Mustanjid** (355–365 AH).

Gold Dinar, Madinat al-Salam 561 AH, al-Mustanjid

1161 CE (556 AH)

Death of the Seljuk Sulaiman, accession of Arslan Shah.

1162 CE (557 AH)

In 1162 the King of Jerusalem, Baldwin III. Died in Beirut and he was succeeded by his brother, Amalric.

1163 CE (358/558 AH)

In September of 1163 Amalric led his first expedition into Egypt, claiming that the Ikhshid had not paid the yearly tribute.

Recently it is still taught to us that the vizier Dirgham and some opened up dams of the Nile made Amalric to retreat.

I do not think so. Based on my revelation of the shift in the traditional chronology and setting to rights our chronology I dare to state with certainty that the main cause of Amalric's retreat was the appearance of the Fatimid military leader, Djawar al-Sikilli.

When Djawar took al-Fustat he started to build a new quarter in the city for the memory of his victory, and he named that place as al-Kahira. (Cairo). In the following years **al-Muizz** was not yet ready to move there the capital of his waste empire.

Gold Dinar, al-Mansuriya 363 AH, al-Mu'izz

However let us see the events of the coming years:

The ex-vizier, Shawar who was driven out by Dirgham from Egypt, appealed to Nur ad-Din for military assistance to reinstate him and the Sunnite rule.

1164 CE (358/558 AH, AD 970)

An army led by Shirkuh (accompanied by his nephew Saladin) set

out in late April 1164, and Dirgham was killed and Shawar was reinstated in the delta of the Nile.

Shawar's failure to observe his engagement led Shirkuh to occupy the province of Sharqiya and he stationed himself in Bilbais. But not for long, after three months siege of the town he was forced by the Fatimids and the Latins to go back to Syria.

1166 CE (361/561 AH, AD 972)

In 1166 Shirkuh could convince the caliph in Baghdad that the re-taking of Egypt is a Holly War which is aimed against the heretic Shiite Fatimid Caliphate.

1167 CE (362/562 AH, AD 973)

In January 1167 Shirkuh started from Damascus (taking with him again his nephew Saladin).

After he crossed the Sinai desert he realized that Amalric also sent an army into Egypt. The fights were going on with changing successes, and with mutual withdrawal from Egypt, Amalric returned home in August.

1169 CE (364/567 AH, AD 975)

In 1169 during January within two weeks Shirkuh took control of both Cairo city and Egypt.

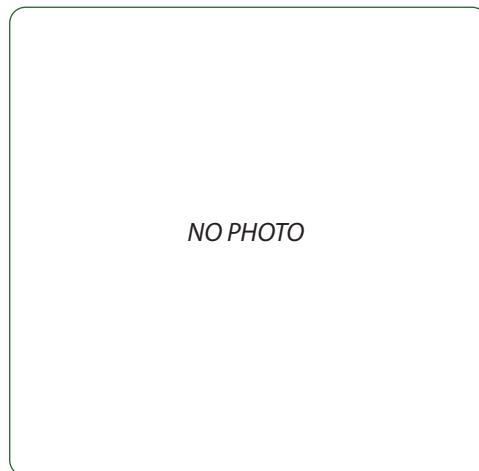
Vizier Shirkuh died on March 23, and all his titles and power went to his nephew Saladin, also known as al-Malik an-Nasir Salah ad-Din Yusuf I. In November the Christians supported with a Byzantine fleet and army attacked Damietta, but they were forced to withdraw without accomplishing anything.

1170 CE (365/565 AH, AD 976)

In December of 1170 Saladin's forces had already attacked Daron near to Ascalon.

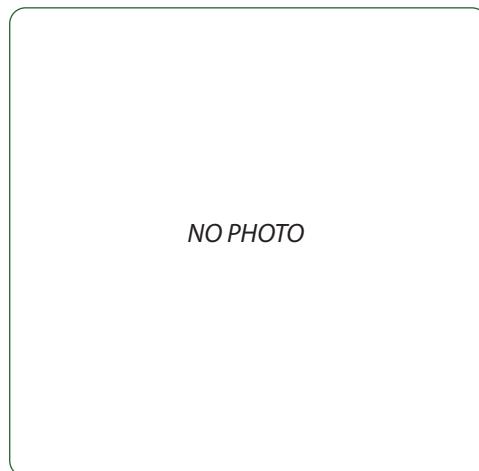

In 1170 in Baghdad the Caliph al-Mustanjid died, he was followed by his son **al-Mustadi** (1170–1180).

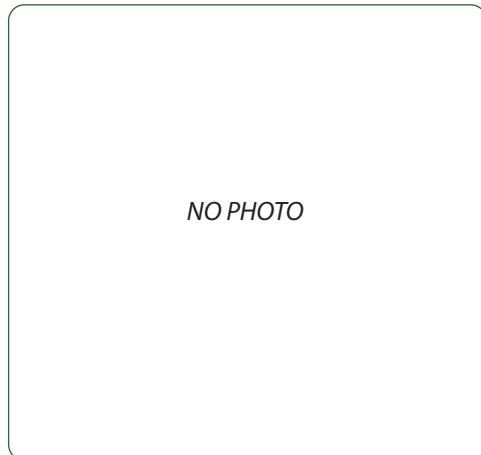
Gold Dinar, Mandinat al-Salam 566 AH, al-Mustadi

NO PHOTO

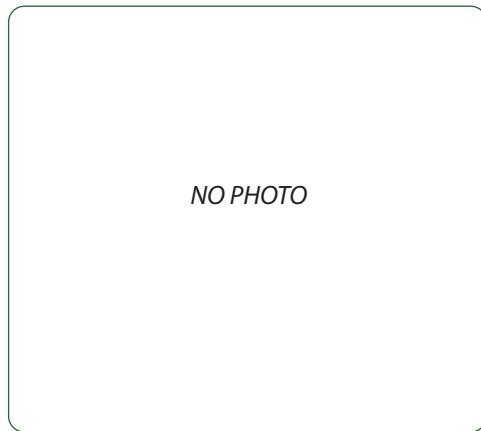
Gold Dinar, Madinat al-Salam 567 AH, al-Mustadi

NO PHOTO

Gold Dinar, Mandinat al-Salam 568 AH, al-Mustadi

NO PHOTO

Gold Dinar, Mandinat al-Salam 569 AH, al-Mustadi

1171 CE

In 1171 Nur ad-Din sent a letter to Saladin asking that in the Egyptian Mosques the prayers should be changed for the Caliph in Baghdad instead of the Fatimid Caliph. Saladin was aware of the fact that his master was Nur ad-Din, but his power in Egypt had already originated from the Fatimid Caliph, not from his master.

If we take as granted the legend about a holy man who arrived from Mosul in Cairo and on the first Friday of 567th year in the Arabic (Seljuk) chronology system was praying for the caliph al-Mustadi, then we can connect to this year the death of the Fatimid caliph, al-Muizz.

Al-Muizz was followed by al-Aziz, the fifth member of the Fatimid's, and the first one who began his rule in Egypt.

Gold Dinar, Misr 366 AH, al-Aziz

Gold Dinar, Misr 373 AH, al-Aziz

Gold Dinar, Misr 374 AH, al-Aziz

Gold Dinar, Misr 377 AH, al-Aziz

Gold Dinar, Misr 383 AH, al-Aziz

Consequently this widely accepted view that in 1171 the last Fatimid Caliph was removed from power by Saladin and the Fatimid dynasty was finished is completely mistaken.

It is just the beginning, during the rule of al-Aziz begins the brightest period of the Egyptian Fatimid's.

Saladin was permanently in a weak position when he tried to satisfy his Sunnite master Nur ad-Din and his Shiite Fatimid Caliph at the same time. As a good war leader he tried to compensate and strengthen his position with military actions. He attacked the fortress of Montreal south of the Dead Sea, but he withdrew when Nur ad-Din appeared on the site, and moved back into Egypt.

Saladin's power was not very firm in Egypt since the Caliph would know about the conflict between his military commander and Nur ad-Din.

1174 CE (569 AH, AD 980)

The year of 1174 brought basic changes which strengthened finally the position of Saladin.

Nur ad-Din in the spring went to Damascus to plan a campaign against Egypt, but in the middle of May he died of sickness, leaving behind an 11 year old boy as his heir. On July 11. Amalric I., king of Jerusalem died of dysentery. Saladin successfully liquidated the assassins who wanted to kill him. He dislodged the great Sicilian fleet from the shores of Alexandria, then in November took Damascus with his cavalry of 700 men.

Citadel of Aleppo

Having some reinforcement from Egypt he went to conquer Aleppo. This time he was not successful, but it was an opportunity to refuse the nominal supremacy of as-Salih (the heir of Nur ad-Din).

Saladin took the title of "King of Egypt and Syria" and minted coins with only his own name on them.

He had never taken the title of Sultan, only the historians of later times decided to give him this title.

Gold Dinar al-Qahira 583 AH, al-Nasir Salah al-din Yusuf

Gold Dinar al-Qahira 584 AH, al-Nasir Salah al-din Yusuf

Gold Dinar al-Qahira 586 AH, al-Nasir Salah al-din Yusuf

Gold Dinar al-Qahira 587 AH, al-Nasir Salah al-din Yusuf

Gold Dinar al-Qahira 588 AH, al-Nasir Salah I-din Yusuf

The Zangi dynasty did not accept easily the independence of Saladin.

1176 CE (571–572 AH)

In 1176 at Aleppo Sayf ad-Din joined to the troops of Gümüstezin, but they could not defeat Saladin. In the same year the Byzantines under Emperor Manuel I Comnenus Megas suffered a fatal defeat from the Muslims (Anatolian Seljuq Turks). It was the end to reach the Holy Land through Christian territories on land.

1176 CE Apr 11: River Orontes

"(570 sic!) In the last days of Shawwal, I remember we crossed the River al-Asi (Orontes) on our return. The Sun was eclipsed and it became dark in the day time. People were very frightened and stars appeared."

[Al-Katib al-Isfahani, as quoted by Abu Shama]

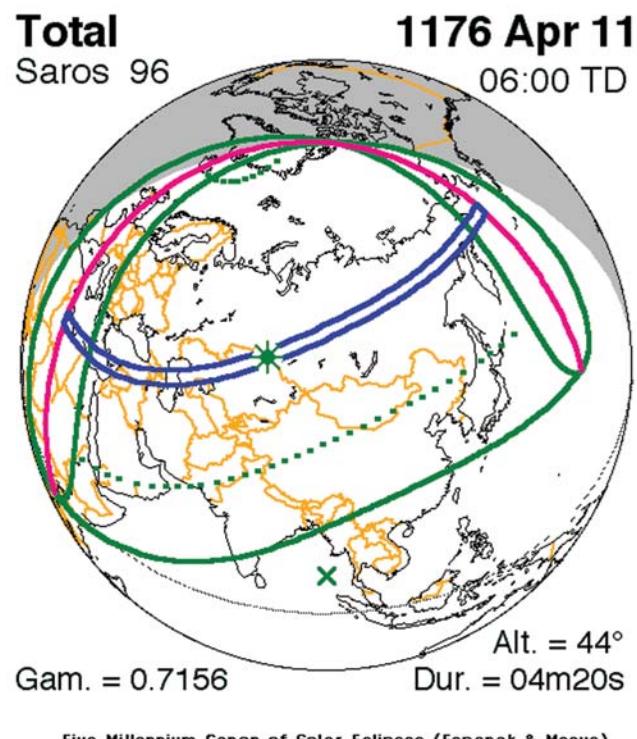

Emperor Manuel I

Solar eclipse 1176 Apr 11

1178 CE (573-574 AH)

In 1178-79 there were smaller battles between Saladin and the Crusaders. Saladin mainly stayed in Damascus.

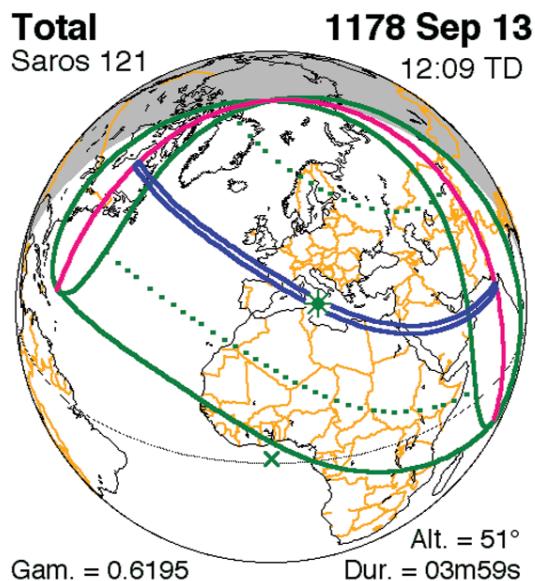
1178 CE Sep 13 Baghdad

"(574 AH) The Moon was eclipsed after the last third of the night the middle of Rabi' al-Awwal, and stayed in that state until it set after sunrise. Also the Sun was eclipsed on Wednesday the 29 of Rabi' al-Awwal in the afternoon and stayed like that until near sunset."

[Ibn al-Jawzi: al-Muntazam fi Tarikh al-Muluk wa'l-Umam]

Solar eclipse 1178 Sep 13

Five Millennium Canon of Solar Eclipses (Espenak & Meeus)

Al-Aziz, the Fatimid Caliph could develop Cairo and the entire Egypt in perfect peace.

Gold Dinar Misr 374 AH, al-Aziz

1180 CE (575/576 AH, AD 986)

After ten years of peaceful rule the Caliph in Baghdad, al-Mustadi died on March 30, 1180, and he was followed by his son, **an-Nasir** who stayed in office until 1225!

Gold Dinar Madinat al Salam 604 AH, al-Nasir

Gold Dinar Madinat al Salam 606 AH, al-Nasir

Gold Dinar Madinat al Salam 615 AH, al-Nasir

Gold Dinar Madinat al Salam 616 AH, al-Nasir

Gold Dinar Madinat al Salam 617 AH, al-Nasir

The Byzantine Emperor, Manuel I Comnenus Megas died in September, he was succeeded by his son Alexius II, just eleven years old. The following anarchy and decline in the Empire disturbed the balance of power on the East.

Saladin was a fine strategist. He felt that in the recent situation he can defeat the Palestinian Christians, and he can stop the duty payment for the large caravans moving between Egypt and Damascus.

1182 CE (377/577 AH, AD 988)

The Fatimid Caliph, al-Aziz provided him with an army, and he moved on May 11, 1182. He never ever saw Egypt again. But from this moment his fame was growing more and more frightening.

Saladin used ably the Caliph's army to strengthen his position everywhere and he made Damascus as his official capital.

1183 CE (579 AH, AD 989)

In 1183 Aleppo submits to Saladin, consequently the Zangi dynasty had lost its political role.

He was supported by the Caliph in Baghdad; the Anatolian Seljuq Sultan was looking for his friendship, so he felt that the moment was right to drive away the foreign invaders from Palestine and the Syrian sea-shore.

On September 17, 1183 Saladin left Damascus with a large Muslim army and headed for the Crusader states to realize his plan and to occupy Palestine.

His task was not a simple one, since the Crusaders had many very well established fortresses and they were defending themselves ably.

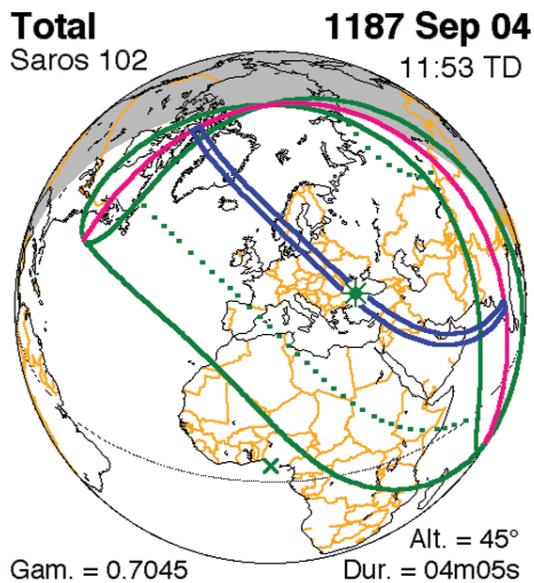
It is not my subject to follow the developments of the fight. However we have one very certain astronomical event to lead us chronologically.

1187 CE (383/583 AH, AD 993)

There was a total solar eclipse on the day (September 4, 1187) when Saladin's troops had taken Ascalon.

"In this year (383 AH) the Sun was eclipsed totally at the end of Jumada al-Ukhra. It was so dark that the stars appeared and people could not see the palms of their hands. The eclipse cleared at the end of the day."

[Al-Maqrizi:Itti'az al-Hunafa bi Akhbar al-A'iamma al-Fatimiyyin al-Khulafa]

On October 2, 1187 the Muslim forces under the command of Saladin officially took control of Jerusalem from the Crusaders.

Jerusalem

The ramparts of Antioch

Now for the Christians Tyre was the only one fortress which remained, Saladin could not take it.

In response to the recapture of Jerusalem by Saladin, the Pope called the Third Crusade (1189–1192). Although it was led by Frederick I Barbarossa of Germany, Philip II Augustus of France and Richard I the Lionheart of England, the three greatest monarchs of Western Europe at the time, the outcome of it was almost nothing.

Frederick I Barbarossa

Crusader States near 1190

Richard I

1190 CE (AH 386/586) [In Rome AD 1000!]

In 1190 (386 AH) the fifth Fatimid Caliph al-Aziz died. He was in office 21 years and for this period he worked on the great development of the economy. Everywhere in Egypt his memory is preserved through his building activities: he left behind wonderful palaces and mosques, irrigation system, roads and bridges. His subjects lived in peace and safety.

He was followed by his son, the eleven year old Caliph **al-Hakim**. According to my calculations he would rule as Shiite caliph until 1217 (411 AH).

Gold Dinar Misr 397 AH, al-Hakim

1193 CE (AH 387/587) [In Rome AD 1003!]

On March 4, 1193, at the age of 55 years Saladin died of a fever. The “Righteousness of faith” was buried in the garden outside the Umayyad Mosque in Damascus. His mausoleum until now is one of the most important sight of the Syrian capital.

Saladin tomb

Tomb of Saladin

Three of his sons took over to rule his realm at different locations.

In Cairo, al-Aziz who governed the city, in 1195 became the Sultan of the young Shiite Caliph, but he died in 1198 during hunting.

Saladin's oldest son, al-Afdal became the ruler of Damascus, while his third child az-Zahir got Aleppo for governing.

The frictions between the sons were stopped by Saladin's younger brother in 1200 when he took over the regency in Egypt. In the following year he became Sultan there and kept his title until his death in 1218.

1198 CE [In Rome AD 1008!]

In 1198 Amalric of Cyprus became king of Jerusalem. In those hard times he ruled the kingdom successfully.

1204 CE [In Rome AD 1014!]

The year of 1204 is connected with the biggest crime performed against our mankind, with the Fourth Crusade. The Crusader "Knights" sacked Constantinople. The Doge of Venice had permitted three days for pillage of the city. Untold treasures of gold, silver, and holy relics were plundered. The priceless treasures which were preserved from the past by Byzantium, now were either destroyed or carried away, a great civilization got its deadly wound.

Crusade 4 itineraire

Since 1198 the Pope in Rome was Lotario di Segni, who is more known under the name of Innocent III. We cannot blame him directly for the occupation of Constantinople, but he benefited from it considerably, it strengthened his omnipotent rule.

Delacroix: Entry of the Crusaders in Constantinople

Pope Innocent

When Innocent III took the papal throne they calculated that they live in the 1008th year counted from the Incarnation of Christ (AD). But they also knew that their time counting was not in harmony with the Arabic (Sunite-Seljuk) time counting which is in use from the time of Jalal al-Din Malik Shah I.

Based on the recommendations of a committee of astronomers, in-

cluding his favoured poet Omar Chajjam, Malik Shah adopted in 1079 CE the solar Jalali calendar, reforming the former Jazdgerdi calendar which was still in use on the Persian territories after the Muslim Arab conquest too. They determined "scientifically" the first year as the year of Muhammad's "Hijra" (emigration) from Mecca to Medina. The new calendar got the name of Jalali and in this calendar were put together the components of the Persian solar year and the Muslim Hijra.

Harmonizing the different chronology systems they had the followings:

March 16, 1079 CE in the calendar of the Jalali time counting corresponds to the first day of the 458th year (that is to the Farvadin 19th day of the Jazdgerd era and to the Ramadan 10th day of the Hijra 471 year).

Because of the fact that they mixed the insignificant Yazdgerd III up with Shah Jazdgerd II they caused a fatal mistake in the time counting when they determined July 16, 622 CE as the first day of the year "1 AH".

As we could see previously, the Abbasid Caliphs did not use on their coins the new year counting of Seljuk origin, since fifty years later after Malik Shah's time al-Muttaki still minted coins with 329, 330, 331, 332, 333 AH year numbers on them.

But after another twenty years later, under good Seljuk protection al-Muqtafi had already minted his coins 545–554 AH year numbers on them.

The Fatimid Caliphate which was expanding from West to East was also not in use of Malik Shah's invention, and these facts had disturbed the clear sight of the later historians.

The territories in the vicinity of the Kingdom of Jerusalem adopted the "Seljuq Hijra", consequently the educated Christians could report to the papal court around the times of 1200 that Muhammad lived six hundred years earlier. It was undisputable

that the time distance between Jesus Christ and Muhammad consists about 600 years, thus something is wrong with the calculation.

Rome Sistine Chapel

Innocent III who 15 years earlier ran away to his country estate frightened with the coming 1000th year and the following End of the World, now as a pope had the power to rectify the "old style" Christian time counting which was only known and used within a very narrow circle of educated people. Beyond the reform of Malik Shah the pope was inspired for action by the contradictions of chronology in the Vulgate and in the Septuagint too. The uncertainty was also increased by the mixing up of the era of the Martyr and the era of Diocletian.

The advisers could convince the Pope that Dionysius was the one who made somewhere a miscalculation in time counting. The correction of the chronology was done in the year of AD 1016 by adding another 190 years to the recent AD year of the calendar, thus the year of AD 1016 is the same as the year of 1206 CE!

In the calendar the following year was numbered as 1207.

The resetting of the calendar did not cause any difficulties since the Christian calendar before was used only in a very narrow circle of the Western Church.

The Easter tables also could be left without any major change, since the phases of the Moon are repeated after 190 years on the same day of the year.

The resetting of the calendar disturbed the sequence of the leap-years and it resulted in a two-year shift. Because of this reason the solar and lunar eclipses which occurred before the later retro-calculated 1206 CE (AD 1016) alter by one day (50 %, in the calendar) from their actual occurrence, or remain intact, depending on their year of occurrence within the 4-year period.

I firmly believe that Innocent had altered the time counting in all good faith (he was completely "innocent"), but the consequences of his silent calendar reform were quite frightening. The later historians and chronologists in confusion filled up with invented events and persons the arising new time period which appeared from the nothingness.

In many cases, as we can see it studying the Arabic history, we can witness the shuffling to and fro by 190–194 years the dynasties.

Turning back to the Arabic history, according to my calculation the Fatimid Caliph al-Hakim died in 1217. He was followed by his son, the sixteen year old al-Zahir who was in office until 1232.

Gold Dinar, Misr 412 AH al-Zahir

Gold Dinar, Sur 416 AH al-Zahir

Gold Dinar, al-Mansuriya 423 AH al-Zahir

Gold Dinar Misr 426 AH al-Zahir

Gold Dinar, Sur 427 AH al-Zahir

He was quite powerless in the shadow of the Ayyubid al-Adil who himself died in the following year of 1218. He was followed by his adult son al-Malik I. al-Kamil Nasiraddin who ruled until 1238.

1225 CE (622 AH)

In Baghdad after his long reigning period in 1225 an-Nasir ibn al-Mustadi died, and he was followed by his son **az-Zahir** who was on the throne just for two years (622–623).

1226 CE (623 AH)

In 1226 the Caliph in Baghdad was already az-Zahir's son **al-Mustansir** (623–640). He was in office until 1242.

In those days (since 1221) the Eastern territories of the Islam realm were already devastated by the Mongol troops.

Gold Dinar, Madinat al-Salam 624 AH, al-Mustansir

1232 CE (427/627 AH)

In 1232 the Fatimid Caliph al-Zahir was followed by his eleven year old son Maad al-Mustansir who stayed in office for an unusually long period during six decades.

Gold Dinar, Trablos 428 AH, al-Mustansir

Gold Dinar al-Mansuriya 430 AH, al-Mustansir

Gold dinar al-Mansuriya 432 AH, al-Mustansir

Gold Dinar Trablos 433 AH, al-Mustansir

Gold Dinar Sur 436 AH, al-Mustansir

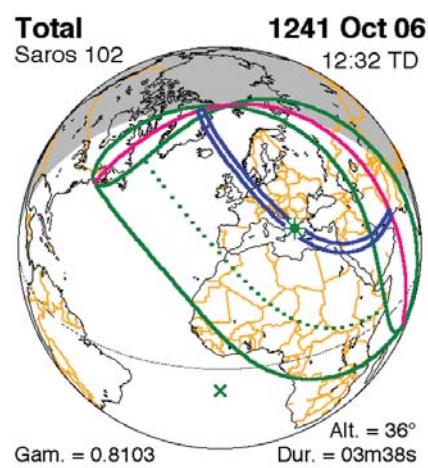
Gold Dinar Dimashq 437 AH, al-Mustansir

1238 CE (633 AH)

In Egypt al-Malik al-Kamil in 1238 was followed by al-Malik al-Adil for a short period, then until 1249 by as-Salih Ayyub (637–647).

1241 CE

1241 Oct 6 Solar eclipse;

Five Millennium Canon of Solar Eclipses (Espenak & Meeus)

"On the 9th of the month of Babah of the year 958... in the reign of al-Malik al-Salih Najm al-Din Ayyub (King Ayyubb the Good) and under the presidency Patriarch Cyril... the Sun was gradually darkened until it became completely dark."

[Synaxarium Alexandrinum.]

1242 CE (640 AH)

In Baghdad al-Mustansir died in 1242 and was followed by his son **al-Mustasim** (640–656 AH). He was the last Caliph in Baghdad and ruled until 1258.

Gold Dinar, Madinat al-Salam 641 AH, al-Mustasim

Gold Dinar, Madinat al-Salam 645 AH, al-Mustasim

Gold Dinar, Madinat al-Salam 651 AH, al-Mustasim

Hulagu Khan (the grandson of Genghis Khan) left the Mongol steppes aiming to annihilate the Abbasid Caliphate. The Tartar warriors trampled on everything, in 1256 Hulagu destroyed the fortress of Alamut.

1256 CE (654 AH)

At this point al-Mustasim resigned in favour of **the Fatimid caliph al-Mustansir** (1230–1288 CE), his turban and raglan were taken to the safe place in Cairo together with his declaration about his resignation.

Gold Dinar, Misr 460 AH, al-Mustansir

Gold Dinar, Misr 461 AH, al-Mustansir

Gold Dinar, Akka 487 AH, al-Mustansir

(Of course here the chronological order tricked on the historians, since Saladin could never taken the above items back to Baghdad.)

In January 1258 Hulagu attacked Baghdad and sacked it on February 10. The Caliph, his family members and his officers were taken in prison and were killed within the next ten days.

The greater part of Baghdad's population also was killed.

From this moment the Friday prayer did not mention the name of the Caliph of Baghdad.

In 1260 Hulagu occupied Syria, he took Aleppo and Damascus, but after he was called home on the business of succession.

Meanwhile in Egypt in the Fatimid Caliphate the Ayyubid dynasty was replaced by the Mamluk dynasty (from 1250).

The Mamluks were the ones who stopped the Mongol-Tartar expansion to the West (in 1260).

The Mamluks made it possible for the shi'ite and Abbasid Caliphs to live in peace until 1365.

Under the Mamluk Sultan al-Ashraf nasir ad-Din (1363–1376) the Fatimid Caliphate ceased to exist, when al-Adid Abu Mohammad Abdallah died in the 567th year of the "true Hijra".

In Egypt and to the east from Egypt the "Seljuk Hijra" time counting system of Malik Shah became common practice, and according to my knowledge until today nobody questioned the chronology.

Zoltan Hunnivari

July 12, 2009 CE (H. C.)

Rajab 19. 1430 of Seljuk Hijra

Rajab 19, 1230 of True Hijra

When 1815 solar years had passed after the birth of Jesus Christ (AD)

Europe. Carpathian basin, Hungaria/Hungary

Original language: Scythian/Hungarian

Hárún ar-Rasídtól Szaladinig

Kronológiai helyreigazítások

A Hungár naptár és a „szelekida kód” megfejtése után választ kell adnom az arab időrend kérdéseire amelyet előszeretettel használnak „bizonyítékként” a Hungár naptárral szemben.

Az arab időrend meghatározó kiindulópontját (AH 1) 2004-ben publikáltam, miszerint az AD 622-es év megfelel az i. sz. 816-os csillagászatilag azonosított évnek.

Egészen pontosan az AH 1 év első napja a Julián naptár szerint 816 július 30!

AH 144-ben új főváros alapításába kezdett a Szaszanidák idejéből fennmaradt Bagdad falu helyén, a régi szaszanida főváros, Ktésziplon közelében.

AH 170-ben hagyományosan AD 786-ban azaz i. sz. 980-ban Hárún ar-Rasíd (AH 170–193) al-Mahdi második fia lett a kalifa. Hárún ar-Rasíd uralma a kalifátus fénypontja.

Hárún ar-Rasíd halála után (AH 193 = AD 809 = i. sz. 1003) kemény, sok évig tartó polgárháború tört ki két fia között amely végül is al-Mamún győzelmével ért véget. Uralkodása alatt (AH 198–218) még egyszer felragyogott a gazdagság, a tudomány és a művészeti csillaga.

Al-Mutaszim az Abbászida-dinasztia nyolcadik kalifája Hárún ar-Rasíd és egy török ágyasának gyermeke volt.

AH 218-tól AH 227-ig uralkodott csillagászati időben számolva i. sz. 1027 és 1036 között. A bátyjától örökölt hadseregben már a horaszániak voltak a meghatározók, akik révén a Táhiridák veszélyes befolyással bírtak már Bagdadban is, nemcsak az iráni területeken.

Al-Mutaszim rabszolgahadsereget állított fel, akiknek feladata a kalifa iránti feltétlen hűség volt. Az új katonák főleg Közép-Ázsia törökjei közül kerültek ki.

Nevéhez fűződik az új főváros, Szamarra megalapítása is, valamint az utolsó, kalifa vezette bizánci hadjárat.

Al-Mutaszim i. sz. 1035 őszén (AH 227) megbetegedett, de a gondos kezelés ellenére is i. sz. 1036 januárjában (AH 227) elhalálozott. A trónon fia, Hárún al-Vászik [al-Vátik] követte.

Apjához hasonlóan művelte, a művészleteket és tudományokat kedvelő és pártoló uralkodó volt.

Al-Vátik i. sz. 1041-ben [AH 232] megbetegedett és rövidesen meghalt. A trónon fivére al-Mutavakkil követte.

Al-Mutavakkil, az Abbászida-dinasztia tízadik kalifája harmadik-ként uralkodott Szamarrában. Nevéhez fűződik a híres spirális szamrai mecset építése.

Vallási tekintetben a szunnita ortodoxia elkötelezettségi híve volt.

Uralkodása idején ütközött ki igazán az atyja által felállított, leginkább török származású lovas íjász erőket tömörítő rabszolgahadsereg hátránya. A kalifátus hatalma szinte Szamarrára korlátozódott amelyet a történészek a hadsereg belső konfliktusaival magyaráznak. Az időrend félreértése miatt nem érzékelték, hogy ennek a helyzetnek külső okai is vannak, méghozzá nagyon meghatározóak, a szeldzsukok.

Még a Számánidák szolgálatában tűnt fel a muszlim hitre áttért Szeldzsuk nevű vezér, a türk Oguz klán feje. A turkesztáni sztyeppékről jött, s harcosaival Buhara környékén telepedett le. Fiai 1037-ben már Horaszánban voltak. Merv Nísápur a kezükre került.

Tugril bég türkmén csapatai élén bevonult az egykor oly nagyhatalmú abbaszid fővárosba.

Azokban a napokban (1055. december), amikor Tugril bég bevonult Bagdadba meggyilkolják al-Mutavakkilt, nagy valószínűséggel a török tisztek egy csoportjával szövetkezett fia, al-Muntasir parancsára.

Al-Muntasirról nem sokat tudunk. Anyja egy görög származású rabszolganő volt. Rövid, féléves uralkodása alatt feloldotta a sítákat sújtó zarándoklati tilalmat Huszajn imám kerbelai sírjához, és lemondatta fivéreit az al-Mutavakkil öröklési rendje alapján élvezett jogaikról.

I. sz. 1056. június 7/8-án bekövetkezett halála után a török rabszolghadsereg vezetői Al-Mutasim Muhammad nevű fiától származó unokáját al-Musztaínt tették trónra.

Ezzel ō lett a 12. kalifa.

Miután már tudjuk, hogy ebben az időben Tugril bég Bagdabban tartózkodik, megmagyarázható, hogy a szamarrai törökök „bábja” miért hagyta el városát.

I. sz. 1057/58-ban Tugril békét megteszi szultánjának. A címekkel nem spórolt, hiszen Tugril a „birodalom régense” illetve „Kelet és Nyugat királya” címet is elnyerte.

[Az UNT (Uralkodó nézet tanítása) szerint Tugrilt egy Al-Káim nevű kalifa tüntette ki fenti címekkel, aki állítólag 200 évvel később követi al-Musztaínt a kalifa névsorban.]

Al-Musztaín joggal hihette, hogy nagyhatalmú szultánja egyben védelmet is jelent neki szamarrai hadseregével szemben. A történészek nem tudtak megbirkózni bagdadi tartózkodásának okával, ezért mesélnek menekülésről, bujkálásról.

Az új időrend alapján egészen más megvilágításba kerül al-Bassíri (Arszlán al-Muzaffar) hadvezér szerepe az eseményekben.

Az i. sz. 1060. január 15-i halála valószínűsíti, hogy al-Musztaín oldalán harcolt a szamarrai trónbitorló „új” kalifa al-Mutazz ellen, hiszen január 11-én kapitulált al-Musztaín.

Tugril még i. sz. 1058-ban testvérharcba indult Ibrahim ellen, így elhagyta Bagdadot.

Természetesen al-Musztaín nem tért haza Szamarrába, amelyet „kvílasztói” nem értékeltek.

Az a korábban eluralkodott nézet, hogy „al-Basasíri kényszerítette az abbászid kalifát, al-Káimot a kalifátus jelvényeinek átadására fátimidá társa, al-Musztanszir javára” ezzel semmissé vált.

(Véleményem szerint al-Káim [AH 422–467] egy kitalált kalifa, míg al-Musztanszir a 13. században uralkodik Egyiptomban.)

A szamarrai török katonaszek válasza az eseményekre al-Mutazz kalifává választása (i. sz. 1059) volt, aki al-Muntaszir fivére volt és addig házi őrizetben élt. A bagdadi és a szamarrai kalifa közötti harc Tugril távollétében al-Mutazz győzelmével végződött. Al-Musztaín nagyhatalmú szultánjában bízva joggal gondolhatta, hogy unokatestvére a győzelem ellenére életét megkíméli. Nem így történt, hiszen i. sz. 1060 október 17-én Vaszitban, száműzetésben megölték.

Az események menetéből látszik, hogy a Bagdadba i. sz. 1061-ben visszatérő Tugril békének nem kellett al-Basasírit megölnie, mert már nem élt. A következő évben ultimáumszerűen követelte a kalifa lányát egyik feleségének, amelyet, ha nehezen is, de teljesítettek.

Tugril szultán „Kelet és Nyugat királya” nem sokkal élte túl esküvőjét a kalifa lányával, hiszen i. sz. 1063 szeptember 4-én [Rámdán] több mint hetvenévesen meghalt Raiban.

A Szeldzsuk-dinasztia következő szultánja Alp Arslán lett, a „manzikerti győző”, i. sz. 1063–1072 között.

Visszatérve a kalifákhöz, al-Mutazz sem végezte szabban mint elődei, hiszen lázongó török katonái gyilkolták meg i. sz. 1063-ban. Unokatestvére, al-Vatik fia, al-Muktadi kalifa uralkodott, kevesebb mint egy évig. Szintén meggyilkolták.

Al-Mutamid, al-Mutavakkil harmadik trónra lépő fia volt, a 15. kalifa. Birodalomról már szó sincs, hiszen Egyiptomban már Ahmed ibn Túlún az emír, országa déli részében a zandzs felkelés dühöng, egyébként is Alp Arszlán a minden előtő szultán Kelenen. 22 éves uralkodása tiszteletet parancsoló abban a korban.

A kalifa megbékélt a trónigénnyel fellépő fivérével al-Muvaffakkal, aki i. sz. 1069-től gyakorlatilag vezette a kalifátust. Úrrá lett a szamarrai török parancsnokokon, megpróbálta visszatéríteni az egyiptomi Ahmed ibn Túlúnt, de nem sikerült. Így a Túlúnidák befolyása alá került Szíria egy része is.

I. sz. 1072-ben meghalt Alp Arszlán szultán, akit fia Máliksáh követett (1072–1092) A közhiedelemmel ellentétben sem Alp Arszlán, sem Máliksáh nem éltek tartósan Bagdadban; a kormányzói székhelyük aszerint változott, hogy csapataik élén éppen merre növelték a „kalifa birodalmát”.

Al-Mutamid i. sz. 1086-ban (AH 279) halt meg, utóda a ténylegesen uralkodó bátyja fia lett Al-Mutadid. (AH 279-289)

Az UNT szerint Al-Mutadid már Bagdadban foglalta lépett trónra, és a kalifai hatalom megerősítésén fáradozott.

I. sz. 1091-ben Máliksáh nem helyezhette székhelyét Bagdadba, hiszen a politikai helyzet megváltozott. Természetesen járhatott ott, sőt források léteznek arra vonatkozóan, hogy a kalifa i. sz. 1086-ban fogadta.

I. sz. 1092-ben Máliksáh halála után fiai között polgárháború tört ki. Ez azonnal érhetővé teszi azt, hogy a kalifa beleszól Horászán és Transzoxánia dolgaiba már a következő évben.

Al-Mutadid i. sz. 1096. április 5-én hunyt el, feltételezhetően mérgezés következtében. Al-Muktafi nevű fia követte a trónon. Uralkodásának idején i. sz. 1099-ben szűnt meg a Túlúnidák hatalma Egyiptomban. Amennyiben a keresztesek követeket küldtek Bagdadba, akkor csak vele találkozhattak.

Utódja bátyja, al-Muktadir i. sz. 1102-ben követi a trónon. (AH 295–320)

Uralkodását a kalifátus gyors belső felbomlásaként szokták jellemzni. A tényleges hatalom egy al-Munis nevű eunuch kezében volt, aki a hadsereget és a kormányzást is felügyelte.

Az i. sz. 1103-as (AH 297) évhez köthető a síita Fátimidák hatalomra jutása Észak-Afrikában.

A dinasztia alapítója az a Szaíd ibn Huszein volt, aki Iszmáíl lezármazottjának tartotta magát.

Szaídot Imám Obaidallah al-Mahdi néven uralkodónak kiáltották ki Tuniszban (AH 297–322). Fővárosát Kairaván külvárosában, Rakkadáhban rendezte be, és jelentős afrikai területeket hódított meg Marokkótól Egyiptom határáig. Utódai követték agresszív és terjeszkedő politikáját.

Al-Muktadirt katonái ölték meg i. sz. 1126-ban (AH 320) Mosul mellett. Az új kalifa két évre bátyja al-Káhir lett. (AH 320–322)

Őt al-Muktadir fia ar-Rádi váltotta, életét megkímélte, de bebörtönözte.

Úgy tartják, hogy uralkodása alatt (i. sz. 1128–1134) bírt némi befolyással a kormányzásra.

Testvére al-Muttaki (AH 329–333) követte a trónon, de hatalma már nem volt. Észak-Mezopotámiában ekkoriban már a zangidák uralkodtak és al-Muttaki Moszúlba menekült segítségért.

A dinasztia névadója és alapítója egy szeldzsuk atabég, Imád ad-Dín Zangí („a hit oszlopa”) volt, aki 1127-ben szerezte meg a moszuli emírséget.

Hiába szállták meg csapatai Bagdadot, a helyi török és iráni katonai vezetők nem akceptálták hatalmukat. Végül is i. sz. 1138 október 12-én Bagdadban megvakították és leváltották.

Teljesen elképzelhetetlennek tartom, hogy 50 évvel később fia al-Kadir potom 40 éves uralkodásra kövesse a kalifai trónon. Kell lenni más megoldásnak.

Minden esetre utódja al-Musztakfi lett, aki a hódító síita bújidák vezérét Ahmed ibn Buvajhot az „emírek emírjévé” „nevezte ki”. Ezen felül felruházta a Muizz ad-Daula, „a birodalom ereje” melléknévvel is. Muizz síita uralmat vezetett be Bagdadban, ami nemcsak az „igazhívő kalifáknak” de az egész szunnita világnak sok volt. Al-Musztakfit i. sz. 1140. január 29-én vakították meg.

Az új kalifa testvére, al-Muti (AH 334–363) lett. A kutatók úgy érzékelik, hogy a történések súlypontja áthelyeződik Siraz városába. Bagdadban csak egy rezidenciát rendeznek be.

Tehát el kell búcsúznunk az olyan nézetektől, hogy az elkövetkezendő száz évben a bújidák Bagdadból kormányoznak hosszú életű kalifák társaságában.

Már az sem biztos, hogy al-Muti, a 23. kalifa Bagdadban hal meg, hiszen i. sz. 1168-ban Bagdadban már al-Muktafi fia al-Musztan-dzsid (1160–1170) uralkodik nem függve senkitől.

Véleményem szerint 1150 táján a bújidáknak menekülniük kell Bagdadból, vissza Sirázba, és magukkal vitték síta szímpatizáns kalifájukat is. Nincs jelentősége, hogy fia Tái kalifa lett vagy nem Sirázban, mert a szeldzsukok al-Muktafi személyében új szunnita bagdadi kalifát neveztek ki, erejük birtokában.

Sajnos a történelemben az idő nagyúr, így a 24-30 közötti bagdadi kalifák csak a késői történészek szüleményei.

A rend kedvéért ők a következők;

24. al-Tái ibn al-Muti
25. al-Kádir ibn al-Muttaki
26. al-Káim ibn al-Kádir
27. al-Muktagí ibn Mohamed ibn al-Káim
28. al-Musztazhir ibn al-Muktagí
29. al-Musztarsid ibn al-Musztazhir
30. ar-Rasíd ibn al-Musztarsid

Így a hivatalosan 31. kalifának tartott al-Muktafi lesz a 24. bagdadi kalifa. Al-Muktafi és utódai hatalmi befolyása lényegében a mai Irak területére terjedt ki.

1150 körül a hatalmi helyzet a következő;

Egyiptomban az ihsídida Unugur uralkodik a mind nyomasztóbb nyugati fátimida al-Muizz árnyékában.

Ehhez az időszakhoz köthető az aleppói Núr ad-Din felemelkedése (1146-tól) aki a palesztinai keresztyének nagy ellensége lett. Fontos hatalmi tényező ekkoriban a szeldzsuk Maszúd szultán is. 1151-ben megszűnt az Edesszai grófság, és állandósultak az arab támadások a keresztenyé kézen levő várak ellen.

Az egyiptomi ihsídidak gyengülését kihasználva a Jeruzsálemi Királyság 1153 januárjában ostrom alá vette Aszkalon várát, majd

augusztusban el is foglalta. A damaszkuszi Mudzsír nem kívánt baleszóni az eseményekbe, biztosította Balduint a győzöt, barátságáról, és évi adófizetésbe is beleegyezett.

Núr ad-Dín ezzel szemben veszélyesnek ítélte meg a keresztények terjeszkedését, és a következő évben annektálta Damaszkuszt. Núr ad-Dín visszatért Aleppóba, és egy bizonyos kurd származású hadvezérre Ajúbbra bízta a várost, és környékét.

1156-ban meghalt Maszúd szultán és fiai, II. Kilidzs Arszlán és Sáhinsáh összekülönböztek az örökségen.

Bagdadban 1160-ban meghalt al-Muktafi kalifa akit fia, al-Muszandzsid követett (1160–1170)

1162-ben III. Balduin Jeruzsálemi király váratlanul meghalt. Utódja Amalrik lett, aki az elmaradt adók miatt 1163 szeptemberében Egyiptom ellen indult.

Ma még úgy tanítják, hogy Dzirgám és az áradó Nílus készítette visszavonulásra Amalrikot azzal, hogy átvágatott néhány gátat. Az elcsúsztatott kronológia helyreállításával biztonsággal merem álítani, hogy a fő ok Dzsauhár asz-Szikilli fátimida hadvezér megjelenése volt.

Miután bevonult al-Fusztátba a város mellett új negyedet kezdett építeni a győzelem emlékére, amelyet al-Káhiráhnak nevezett el. Az elkövetkező években még al-Muizz nem tartotta aktuálisnak, hogy ide helyezze át hatalmas birodalma székhelyét. De lássuk mi is történik a következő években;

Sávar, az Egyiptomból elmenekült ex-vezír Nur ad-Dín segítségét kéri a szunnita hatalom visszaállítása érdekében.

1164 áprilisában Sírkúh vezetésével egy hadsereg indult a Nílus deltába, ahol helyreállították Sávar hatalmát.

Sírkúh berendezkedett Bilbeiszben, de nemsokára el kellett hagynia, a fátimidák túlereje miatt.

1166-ban Sírkúh meggyőzte a bagdadi kalifát, hogy Egyiptom visszafoglalásának ügye egy szent háború, amely az eretnek síta Fátimida Kalifátus ellen indul.

Sírkúh 1167 januárjában kelt útra Damaszkuszból, és ismét magával vitte unokaöccsét Szaladint. Miután átvonult a Sínai-sivatagon, megtudta, hogy Amalrik is sereget küldött Egyiptomba. A változó kimenetelű harcok egyik eredménye volt, hogy Amalrik augusztusban hazatért Egyiptomból.

Sírkúh néhány hét leforgása alatt Egyiptom ura lett, de 1169. március 23-án meghalt. Sírkúh címeit és hatalmát Szaladin örökölte. Még ez évben a keresztények a bizánci flotta támogatásával Damiettára támadtak, de sikertelen volt az ostrom.

1170 decemberében már Szaladin erői az Aszkalon melletti Daront támadták.

Bagdadban 1170-ben meghalt al-Musztandzsid kalifa, akit fia, al-Musztadi követett. (1170–1180)

1171-ben Núr ad-Dín levelet írt Szaladinnak, és kérte, hogy az egyiptomi mecsetekben ne a fátimida, hanem a bagdadi kalifáért imádkozzanak. Szaladin tudatában volt annak, hogy Núr ad-Dín az ura, egyiptomi hatalmát azonban már nem tőle, hanem a fátimida kalifától kapta. Ha igaz az a legenda, hogy az arab (szeldzsuk) időszámítás 567. év első péntekén Kairóban egy Moszulból érkezett szent ember al-Musztadi kalifáért imádkozott, akkor ehhez az évhez köthető al-Muizz fátimida kalifa halála. Utóda al-Azíz lett, a Fátimidák ötödik tagja, s az első, aki Egyiptomban kezdte uralkodását.

Tehát téves az széles körben eluralkodott nézet, miszerint 1171-ben megszűnik a fátimidák dinasztiaja.

Éppen ellenkezőleg, al-Azíz alatt kezdődik Egyiptom fátimida vörögzása.

Szaladin helyzete a szunnita ura Núr ad-Dín és síita kalifája között nagyon labilissá vált. Ezt hadvezérhez illően háborúkkal próbálta kompenzálni. A Holt-tengertől délre lévő Montreal várát megtámadta, de ott Núr ad-Dín megjelenése következtében húzódott vissza Egyiptomba.

Szaladin hatalma egyáltalán nem volt szilárd Egyiptomban, hiszen a kalifa tudhatott Núr ad-Dín és hadvezére ellentétjéről.

Az 1174-es esztendő alapvető változásokat hozott, amelyek végül is megszilárdították Szaladin helyzetét

Núr ad-Dín tavasszal Damaszkuszba ment, hogy kitervelje az Egyiptom elleni hadjáratot. Május közepén betegségben meghalt, egy 11 esztendős fiút hagyott örököiséül.

Amalrik Jeruzsálem királya július közepén 38 éves korában, vérhasban halt meg. Szaladin sikeresen csapott le az életére törő összeszésvőkre. Az Alexandria partjai előtt megjelent hatalmas szicíliai flottát elűzte, majd novemberben hétszáz lovasával elfoglalta Damaszkuszt. Miután erősítést kapott Egyiptomból Aleppó meghódítására indult.

Ez akkor még nem sikerült neki, de jó alkalom volt megtagadni asz-Száhih (Núr ad-Dín örököse) névleges fennhatóságát.

Szaladin felvette az Egyiptom és Szíria királya címet és olyan pénzeket veretett, amelyeken csak a saját neve állt.

Sosem vette fel a szultán címet, azt csak a későbbi történészek adományozták neki.

A Zangí-dinasztia nem egykönnyen tért napirendre Szaladin önállósodásán. 1176-ban a moszuli Szajf ad-Dín Aleppó alatt csatla-

kozott Gümüstekekin csapataihoz, de nem sikerült Szaladint legyőzniük. Ugyanebben az évben Mánuel császár végzetes vereséget szenvedett az anatóliai szeldzsuk törökötől. Ezzel megszűnt a Szentföld szárazföldi megközelítése keresztény területeken keresztül.

Kisebb összecsapásokat érzékelhetünk Szaladin és a keresztes lovagok között 1178–79-ben. Szaladin jobbára Damaszkuszban tartózkodik.

A fátimida kalifa al-Azíz a legnagyobb nyugalomban építheti Egyiptomot, és Kairót.

Al-Musztadi bagdadi kalifa tízéves békés uralkodása után meghalt 1180. március 30-án. Fia an-Nászir követte 1225-ig!

1180 szeptemberében meghalt Mánuel bizánci császár utóda II. Alexiosz mindössze tizenegy esztendős volt. Az ezt követő anarchia és hanyatlás felborította keleten a hatalmi egyensúlyt.

Szaladin remek stratégaként tudta, hogy ebben a helyzetben legyőzhetők a palesztinai keresztesek, és nem kell többi vámot fizetni az Egyiptom és Damaszkusz között közlekedő karavánokért.

Al-Azíz fátimida kalifa biztosított egy hadsereget számára, amely 1182. május 11-én indult el. Ekkor látta utoljára Egyiptomot. Viszont hírneve ekkortól fog félelmetessé válni.

Szaladin a kalifa hadseregét arra használta, hogy pozíciót megérősítse, Damaszkuszt hivatalos fővárosává tegye.

1183-ban bevonult Aleppóba, ezzel a Zangí-dinasztia elveszítette politikai szerepét. A bagdadi kalifa támogatta, az anatóliai szeldzsuk szultán kereste barátságát. Tehát minden együtt volt ahhoz, hogy eltiporják az idegen betolakodókat Palesztinából és a szíriai tengerpartról.

Szaladin 1183. szeptember 17-én kelt útra Damaszkuszból terve végrehajtására, Palesztina megszállására.

Nem volt könnyű feladata, hiszen a jól megépített várak sokában védekeztek a keresztes lovagok.

Nem feladatom részletezni a harrok menetét, de van egy nagyon biztos csillagászati kronológiai kapaszkodónk egy teljes napfogyatkozás, azon a napon amikor Szaladin csapatai bevonultak Aszkalonba. (1187. szeptember 4.)

Október 2-án már Jeruzsálemet is elfoglalta Szaladin.

A keresztenyeknek egyetlen támaszpontját Túroszt nem sikerült elfoglalnia.

Jeruzsálem elvesztése szolgáltatta a közvetlen okot a harmadik keresztes hadjáratra (1189–1192), amely – annak ellenére, hogy Nyugat-Európa három legnagyobb államának uralkodói: Oroszlánszívű Richárd angol, Fülöp Ágost francia és Barbarossa Frigyes német császár vezette – semmi különösebb eredményt nem hozott.

1192-ben (AH 386) meghalt al-Azíz az ötödik fátimida kalifa. 21 éves uralkodása alatt a gazdaság felvirágzatásán fáradozott: csodálatos épületek (paloták, mecsetek), öntözőrendszer, utak hidak őrzik Egyiptom-szerte emlékét. Alattvalói nyugalomban, biztonságban éltek.

Utóda, fia a tizenegy éves al-Hakim kalifa lett. Számításaim szerint 1217-ig (AH 411) fog síita kalifiként uralkodni.

1193. március 4-én 55 éves korában elhunyt Szaladin.

Az „Iszlám Támaszát” a damaszkuszi Omajjad Nagymecset szomszédságában helyezték örök nyugalomra, sírja azóta is a szír főváros legfontosabb látványosságainak egyike.

Három fia különböző helyszíneken örökölte hatalmát.

A Kairóban kormányzó al-Azíz 1195-ben a fiatal síita kalifa mellett a szultáni rangra emelkedett, de 1198-ban vadászat közben meghalt.

A legidősebb fia al-Afdal Damaszkusz ura lett, a harmadik fia az-Záhir Aleppóban uralkodott.

A fiúk közötti torzsalkodásnak 1200-ban Szaladin öccse al-Ádil vett véget, és átvette Egyiptomban a régensséget.

A következő évben felvette a szultán címet, és meg is tartotta 1218-ban bekövetkezett haláláig.

1198-ban Jeruzsálem királyává ciprusi Amalrikot választották. Sikeresen kormányozta országát a nehéz időkben.

Az 1204-es évhez köthető az emberiség ellen elkövetett legnagyobb bűn, a negyedik keresztes hadjárat, amikor a keresztes „lovagok” kifosztották Konstantinápolyt.

A velencei dódzse katonáinak engedélyt adott háromnapi szabad rablásra. Elpusztult vagy szétszóródott minden, amit Bizánc híven megőrzött a múlt kincseiiből, és egy hatalmas civilizáció kapott halálos sebet.

1198 óta a római pápa Lotario di Segni, ismertebb nevén III. Ince volt. Konstantinápoly elfoglalása, ha nem is írható közvetlenül számlájára, de jól jött mindenható uralma javára.

Amikor a pápai trónra került, még úgy számolták, hogy a Krisztus megtestesülésétől számított 1008. (AD) évet írják, de azt is tudták, hogy nincsenek szinkronban a Málihsáh óta érvényben lévő arab (szunnita-szeldzsuk) időszámítással.

Málihsak még az i. sz. 1079. évben kedvenc költője Omar Khajjam javaslatára megreformálta a perzsa területeken az arab hódítás után is alkalmazott Jazdegird (Jazdgerd) naptárat és „tudományosan” meghatározták a „Hidzsra” első évét. Az új Dzsalálinak nevezett naptárban a mohamedán Hidzsra és a perzsa napév elemeit egyesítették.

Eszerint a Dzsaláli-időszámítás naptárában az i. sz. 1079. március 16-a megfelelt a Dzsaláli-időszámítás 458. év 1. napjának (azaz a Jazdegird-éra 448. Farvadin 19. és a Hidzsra 471. Ramadán 10. napjának)

Annak következtében, hogy a jelentéktelen III. Jazdegirdet összetévesztették II. Jazdegird sahhal, végzetes hibát okoztak az időszámításban kijelölve „AH 1” első napjaként az i. sz. 622 július 16-át. Az abbászid kalifák amint láthattuk az előzőekben, nem alkalmazták érmeiken az új szeldzsuk ihletésű évszámlálást, hiszen Málihsak után 50 évvel al-Muttaki AH 329, 330, 331, 332, 333 évszámokkal veret érmeket.

Újabb húsz év elteltével, szeldzsuk védelőrizet mellett al-Muktafi már AH 545-554 évszámokkal vereti érmeit.

A nyugatról kelet felé terjeszkedő Fátimida Kalifátus sem ismeri, használja Málihsah találmányát, ez zavarta meg a késői történészek tisztánlátását. A Jeruzsálemi Királysággal szomszédos területek a „Szeldzsuk Hidzsra” alkalmazói voltak, így a tudósabb keresztenyek csak azt közvetíthették a pápai udvarnak 1200 táján, hogy Mohammed hatszáz évvel korábban élt. Az senki előtt nem volt vitás, hogy Jézus és Mohammed közötti időtávolság kb. 600 év, tehát baj van a számítással.

III. Ince aki 15 évvel korábban még az 1000. évtől és az azt követő apokalipszistől rettegve vidéki birtokára vonult vissza, pápaként

megtehette, hogy módosítsa az egyébként is nagyon szűk körben használt „régi típusú” kereszteny időszámítást. Természetesen nemcsak Málihsah reformja inspirálta erre a lépésre, de a Vulgatában és a Septuagintában található kronológiai ellentmondások is. A bizonytalanságot csak fokozhatta a Mártrí-éra és a Diocletianus-éra keverése is.

Tanácsadói meggyőzhették, hogy Dionysius hibázott, valahol elszámolta az időt.

Az AD 1016-os évben történt az időszámítás módosítása oly módon, hogy 190 évvel módosították a naptárat és átkeresztelték 1206-os évnek. A következő év már az 1207-es volt. Az átállítás nem okozott semmiféle nehézséget, hiszen nagyon szűk nyugati egyházi körben használták addig.

A húsvéttáblázatokat sem kellett érdemben módosítani, mert a holdfázisok 190 év múlva is megismétlődnek az év ugyanazon napján. Az átállítás két évvel megzavarta a szökőévek rendjét, ezért a később visszaszámolt i. sz. 1206 előtti nap- és holdfogyatkozások egy naptári nappal eltérhetnek (50%) annak tényleges bekövetkeztétől.

Ennek a nem nagy dobra vert téves naptárreformnak félelmetes következményei lettek, hiszen a kései történészek, kronológusok ezt a semmiből keletkezett időt kitalált eseményekkel személyekkel töltötték fel. Sok esetben megtette – mint az arabok történetében is látható volt – a dinasziák tologatása 190-194 évvel.

Visszatérve az arabok történetéhez számításaim szerint 1217-ben hal meg al-Hakim fátimida kalifa. Tizenhat éves fia az-Záhir követi 1232-ig.

Nem sok hatalma lehetett az ajjúbid al-Ádil árnyékában, aki a következő évben 1218-ban meghalt. Már felnőtt fia al-Malik I. al-Kámil Násziraddin követi az 1238-as esztendőig.

Hosszú uralkodás után 1225-ben elhunyt an-Naszir ibn al-Musz-tadi. Fia az-Záhir követte a trónon alig két évig.

1226-ban már fia al-Musztanszir a bagdadi kalifa. Uralkodása 1242-ig tart. Ekkoriban már (1221 óta) mongol csapatok pusztítják az iszlám birodalmának keleti területeit.

Az-Záhir fátimida kalifa utódja 1232-ben tizenegy éves fia, Maad al-Musztanszír, aki szokatlanul hosszú ideig hat évtizeden át ural-kodott.

1238-ban Egyiptomban al-Malik al-Kámilt rövid időre al-Malik al-Ádil, majd al-Malik asz-Szálih Ajjúb követi 1249-ig.

Al-Musztanszir 1242-ben bekövetkezett halála után fia al-Muszta-zsim követte a trónon. Ő volt az utolsó bagdadi kalifa 1258-ig.

1253-ban Dzsingisz kán unokája Húlágú csapatai elhagyták a mongol sztyeppéket, azzal a szándékkal, hogy megsemmisítik az Abbászida Kalifátust. A tatár csapatok átgázoltak mindenben, 1256-ban Alamút erődjét is szétrombolta.

Ekkor al-Musztaszim lemondott hatalmáról al-Musztanszír fátimida kalifa javára: turbánját és felöltőjét biztonságos helyre Kai-róba vitték a lemondó nyilatkozattal együtt.

(Természetesen az időrend megréfálta a történészeket, és Sza-ladin nem vihette vissza azokat Bagdadba...)

1258 januárjában Húlágú megtámadta Bagdadot, és február 10-én el is foglalta. A bagdadi kalifát, családtagjait, tisztjeit elfogták, s tíz nappal később megölték őket.

Ugyanez lett a sorsa a lakosság nagy részének is.

Ettől kezdve a pénteki imádságban nem említik a bagdadi kalifa nevét. Húlagú 1260-ban elfoglalta Szíriát: Aleppót és Damaszkuszt, de utódlási ügyei hazahívták.

Eközben Egyiptomban a Fátimida Kalifátusban az ajjúbidákat egy új dinasztia váltotta fel, a Mamelúkok. (1250-től)

Ők állítják meg a mongol-tatárok terjeszkedését nyugati irányba.(1260)

Ők biztosítják, hogy a síita és abbászid kalifák békében éljenek Egyiptomban, legalábbis 1365-ig.

Al-Asraf Násziraddim mamelük szultán alatt (1363–1376) szűnik meg a Fátimida Kalifátus, ekkor hal meg al-Ádid, Abú Mohamed Abdalláh az „igazi Hidzsra” 567. évében.

Egyiptomban és attól keletre egyeduralkodóvá vált Málihsah „Szeldzsuk Hidzsra” szerinti időszámítása, amelyet tudomásom szerint a mai napig nem kérdőjelezett meg senki.

Hunnivári Zoltán

i. sz. (H. C.) 2009. július 12

Szeldzsuk Hidzsra 1430. Rajab 19.

Igazi Hidzsra 1230. Rajab 19.

Kb. 1815 napévvvel Jézus születése után, (AD)

Európa, Kárpát-medence, Hungária.

